

Nieuwsbrief 21

Maatschappelijke Vernieuwing, Vormgeving vanuit Vrije Verbinding
juni – september 2009

- * Ver-draag-saamheid
- * Vrouwelijk en Mannelijk Oerprincipe
- * De Naamsoefening

In deze nieuwsbrief:

Inspiraties	2
Marieke aan het woord	3
De Naamsoefening	5
Verdraag-saamheid	10
Mannelijke en vrouwelijke Oerprincipes in de mens	14
De 2e Spirituele Familiedag Ontwikkelingspoorten en beantwoording op enkele maatschappelijk vragen van deze dag	18
Ontwikkelingspoortendag 27 juni 2009 te Maarn	23
Uitnodiging 3 ^e Spirituele Familiedag 3 oktober 2009	24

Kwalitatief vooruitgang boeken is sterk afhankelijk van de Geestkracht die zich richt naar dat wat vernieuwing behoeft.

Laaft u daarom bovenmatig aan Geestkracht opdat uw Geestkracht toeneemt bestemmingsgericht in onafhankelijkheid staand.

Wie zich Geestelijk verrijkt, kan velen voeden binnen Geestelijk onderricht.

(Ontwikkelingspoort 20090525)

Handelingsvrijheid

*Wie zichzelf liefheeft en bevoelt,
is in staat het eigen zijn te verkennen in intentie tot wezenlijke handelingsgerichtheid.
Bewust aanvaardend dat de impulsen die in hem opgeroepen worden,
beantwoording waard zijn.*

*Zichzelf zijn bovenal,
handelingsvaardig beantwoorden de impulsen die van binnenuit vrijgegeven worden,
creëert een wereld in verandering staand.*

*Volg uw hart,
in besluitvaardig het eigen zelf te betrekken, handelingsvaardig.*

Met andere woorden:

Bewuste afstemming vergt moed om het eigen zelf te betrekken in doen wat te doen staat.

In verbondenheid, Marieke

Uzelf zijn

Uzelf zijn is een daad van moed, van eenvoud en van verantwoording.
Uzelf liefhebben, is een thuiskomen in de Liefde die u in waarachtigheid kent.
Uzelf zijn, maakt de weg open om uw geestelijk perspectief te beantwoorden.
Want zie, u bent zowel op aarde als in de Geest vertegenwoordigd en vertegenwoordiger van de Liefde.
Want alles is uit de Liefde en kan enkel leven door en vanuit liefde.
Uzelf zijn, maakt u als voorbeeld voor de ander.
Want zij houdt oprecht in wat en welk belang u voorstaat.
Zo, wees bereid om uzelf te ontmoeten in alle dagen, opdat u ziende wordt en horende, wetende en liefhebbend.
Want zo zal u gevraagd worden uzelf te aanvaarden tot op het diepst van uw ziel.
Zo zijt het gezegd.

In afstemming ontvangen door Jules J. van der Veldt

www.julesjohannes.nl

Besluitvaardig

Weet dat in u altijd een keuzevrijheid aanwezig is om uzelf recht te doen.
Ú heeft de keuze om op welke manier dan ook voor uzelf te blijven staan of uzelf in een tekort te houden.
Weet dat het Licht u onder alle omstandigheden bij schijnt, want niets is onzichtbaar voor het ongeziene.
Laat uw besluiten daarom niet afhankelijk zijn van derden, nog van uw naasten.
Want het is aan u om uzelf zichtbaar te maken.
Zichtbaar uw voornemens tot besluiten kenbaar maken, vernieuwt uw geest en haalt wat was uit haar dilemma.
Zo, wees besluitvol en bevraag in ware zielsverbondenheid wat u wenselijk acht.
Het is niet de angst die u weerhoudt, maar het doen opstaan voor uw ware aard in verbinding tot uw eigen 'grootseid'.
Zo, wees nederig van aard om uw grootseid in besluit toe te staan.

In afstemming ontvangen door Jules J. van der Veldt

www.julesjohannes.nl

Persoonlijke zaken.

Het is een roerige tijd. Soms veelbelastend in de veelheid die zich toont, veraf en dichtbij. De kunst is evenwicht te handhaven binnen het vele wat zich voordoet. Herkenbaar ook voor mij en Jules. De verbouwing die gaande is van de schuur tot trainingscentrum, ziekte in de familie, voorzetting van de werkzaamheden en verandering in de structuren die het werk omgeven. Het komt er op aan om naar beste kunnen verantwoord te blijven bewegen in al wat gaande is, niet verhullend de behoefte om ook tussentijds aan zelfrust toe te komen.

Ik voel mij bevoorrecht om na een lange tijd, waarin ik het stadse leven van zo nabij gekend heb, nu in een prachtig verstillend landelijk divers natuurgebied te leven met bos, heide, vergezichten, landschapsparken en bosmeren en vennen die alom aanwezig zijn hier in Drenthe. De ruime tuin die ons oude boerderijtje omringt, hebben wij afgelopen jaren met aandacht voorbereid om geschikt te laten zijn om daar groepen mensen in te kunnen ontvangen voor het werk wat wie hier willen gaan verrichten. Opdat ook anderen van de schoonheid die hier alom is, dan van gebruik kunnen maken. De tuin leeft volop en weelderig en is een lust voor het oog en de ziel. Overal staan bankjes geplaatst om te zitten en tot bezinning te komen of verdiept te delen. Mijn hart is menigmaal diep ontroerd, dankbaar en vol bewondering voor de schoonheid die de natuur hier zo prachtig toont. Het is fijn om op momenten als deze in de natuur tot rust te komen en inkeer toe te laten, zodat het volbezette leven even los gelaten kan worden. Al is de dag overbezet, éven in de tuin ontbijten, lunchen of avondeten, al is het met de jas aan bij slechter weer, maakt een groot verschil. Er is duidelijk in ons leven voelbaar en zichtbaar een stroom gaande naar vernieuwing, voltooiing van wat het oude in werking gesteld heeft. Levenslust neemt toe om verbonden te blijven met de beweging vooruit en dit positief te labelen, óók in druk bezette tijden. Het is een feest om te zien hoe de bouwval van de oude schuur langzaam verwordt tot *trainingscentrum*. De muren zijn verstevigd, ramen worden geplaatst en er is een nieuw dak op aangebracht. De te vormen indeling van de schuur krijgt gestalte. Deze zomer en ook de periode direct daarna, zal sterk gemoeid zijn om door zelfwerkzaamheid de schuur vorm te geven als trainingscentrum. Er zal ondermeer veel schilderwerk verricht dienen te worden. Het is een creatief proces om met weinig middelen het maximale te bereiken.

Vernieuwing in het werk

Vele lijnen staan uit. Het werk is in beweging en wordt zichtbaarder getoond binnen dat wat uitmondt. Nieuwe plannen worden gevormd. In de eerstvolgende nieuwsbrief kunt u daar meer over lezen waaronder de intentie om vanaf januari 2010 de nieuwsbrief om te buigen naar een meer professionele uitstraling. Het zal de naam dragen: *VRIJ, Kwaliteitschrift voor Draggers van Verandering*. De redactie wordt momenteel samengesteld en de columnisten, schrijvers, vrijwilligers en redigeerders in kaart gebracht die allen een bijdrage zullen leveren, ieder op een eigen wijze. Het is een mooie wijze om zo langzaam het archief van mijn werk, wat behoedt wordt door stichting De Vrije Mare, vrij te geven ter ondersteuning van velen. Op dit moment wordt ook gezocht naar de financiële basis om dit mogelijk te maken. Suggesties daarvoor zijn welkom.

De Toekomst van een Wezenlijk Waardevast Bestel.

De inspiraties die voortgekomen zijn uit de samenwerking van mij en Jan de Dood ten aanzien van de Toekomst van een Wezenlijk Waardevast Bestel zijn nu prachtig gebundeld en uitgebracht in *het boekje 'De Toekomst van een Wezenlijk Waardevast Bestel'*. Het is fijn dit aan u te kunnen benoemen. Enkele artikelen in relatie tot dit onderwerp heeft u al eerder kunnen lezen, daar deze gepubliceerd gestaan hebben in de nieuwsbrieven van De Vrije Mare nummer 19 en 20. Het boekje geeft de gehele samenhang vrij en een bredere toelichting hierop.

Voortgang CO₂ opslag ondergronds.

15 Mei j.l. heb ik samen met Egbert Brons het GroenLinks debat gevolgd over CO₂ opslag in het Noorden. De 3 Noordelijke Statenfracties van GroenLinks hebben op 15 mei in het Provinciehuis van Groningen een openbaar debat georganiseerd over de gevaren van CO₂ opslag en -transport. Het Noorden wil zich namelijk profileren met CO₂-opslag in (oude) aardgasvelden. De eerste verkenningen naar ondergrondse locaties zijn verricht en er worden transportleidingen gepland. CO₂-opslag biedt mogelijk economische kansen en bovendien worden de negatieve klimaateffecten van kolencentrales in de Eems-haven via opslag van CO₂ deels ondervangen. De veiligheid van het transporteren en het opslaan van CO₂ is tot nu toe zwaar onderbelicht. CO₂ is een stof die in de lucht voorkomt. Bomen en planten zetten CO₂ om in zuurstof. Dat leerden we al vroeg op school. Bij hogere concentraties CO₂ is er echter sprake van een potentieel gevaarlijke situatie met mogelijk dodelijke afloop voor mens en dier. Dat roept direct een heleboel vragen op. Hoe groot is de kans op lekken? Moeten we wel CO₂ opslaan in een gebied waar zich aardbevingen voordoen? Weten we voldoende over wat er zich straks onder de grond kan voordoen, bijvoorbeeld aan chemische reacties? Kunnen we over een periode van eeuwen de veiligheid wel garanderen? En als er onverhoopt CO₂ in de lucht komt, hoe snel verspreidt het zich dan? CO₂ is zwaarder dan lucht en blijft hangen. In Groningen is al een leidingnetwerk gepland tussen de Eemshaven en het chemiepark Delfzijl. De provincie Groningen wil dit project versnellen. CO₂ wordt onder hoge druk (tot ongeveer 100 bar) getransporteerd. Welke risico's zijn er en wat gebeurt er bij een calamiteit? Moet zo'n leiding wel langs dorpen en de woonwijken van Appingedam of Delfzijl lopen? Dit soort vragen zijn tijdens het debat behandeld. Ik zal zelf, samen met Egbert Brons, in juli een gesprek hebben met de directeur van de NAM over CO₂ opslag. Egbert zet zich mede in om CO₂ opslag ondergronds te weerhouden. U hoort later hier meer over.

Bent u nog niet op de hoogte van de door mij ontvangen inspiraties over CO₂ opslag, lees dan het betreffende vlugschrift op onze website www.devrijemare.org.

Uitbreiding werk

De komende periode heb ik de intentie om op verzoek van het netwerk 'Aandacht voor Echt' te gaan werken op 'Culturele Diversiteit' en 'Bezieling in het Onderwijs' en werk ik al sedert de afgelopen maand op: 'Helder Coachen en Trainen', 'Bezielde Leiderschap' en 'Heldere Fijnzintuiglijke Waarnemingen'. Het gaat hierbij om meerdaagse trainingen die ik samen met Jules geef, voortkomend uit dit 'Aandacht voor Echt' netwerk dat zich jaren geleden om mijn werk heen gevormd heeft door mensen uit ondermeer de consultancy wereld. Het is een netwerk waarbij via persoonlijke uitnodiging, door leden van het netwerk en vanaf nu ook door mijzelf, nieuwe deelnemers worden aangetrokken die in de doelgroep passen en sterke professionele verwantheid voelen met de thema's van de trainingen. 'Aandacht voor Echt' wenst een netwerk te zijn voor de doelgroep 'dragers van verandering' die daar zelfbewust, authentiek en vernieuwend in durven te staan. Het netwerk voorziet in een behoefte om wezenlijke maatschappelijke vernieuwing te voeden op diverse terreinen. AvE richt zich niet alleen op de persoonlijke ontwikkeling van deze dragers maar steunt hen ook in de intentie om vooruitgang te boeken binnen hun specifieke vakgebied. In het dienen van de persoon wordt daarmee automatisch het collectieve veld gediend. Inspiraties die vrij zullen komen in deze bijeenkomsten zullen ook steeds meer via het toekomstige blad *VRIJ, Kwaliteitschrift voor Draggers van Verandering*, van stichting De Vrije Mare naar buiten gebracht worden om meerdere mensen te steunen.

Tiende Wereldcongres over Downsyndroom in Ierland

Zoals u wellicht weet, zie Nieuwsbrief 20, ga ik in het verlengde van eerder door mij bezochte wereldcongressen over Downsyndroom te Madrid, Jeruzalem en Singapore, deze keer samen met Marleen Oosterhof het Tiende Wereldcongres over Downsyndroom bezoeken in augustus 2009 in Ierland. Ook hier zal ik naar beste kunnen, met Marleen, de spirituele inzichten die mijn begeleiders al veel eerder hebben vrijgegeven belichten. Wilma Meijer, die voorheen met mij het Congres in Madrid en Jeruzalem heeft bezocht, heeft spontaan besloten op eigen initiatief met ons mee te gaan. Wij zijn erg blij met deze inzet, gezien haar eerdere ervaringen en contactuele eigenschappen om mensen aan te spreken en te betrekken in de nieuwe inzichten. Ik wil hierbij de mensen die via een gift mij steunen om naar dit congres te gaan van harte danken. Ontroerend om deze steun te mogen ontvangen zodat wij opnieuw ons werk daar kunnen doen. Mochten er nog mensen zijn die zich persoonlijk ook hiertoe opgeroepen voelen om middels sponsoring onze aanwezigheid op het Tiende Wereld-congres te Dublin willen steunen, dan kunnen zij hun gift aan de stichting schenken met benoeming van dit doel.

Deze nieuwsbrief:

In deze nieuwsbrief zult u meerdere artikelen terugvinden die ondersteunend zijn aan uw eigen geestelijke en menselijke ontwikkeling. Ik wil u met name attenderen op de Naamsoefening die onder uw aandacht gebracht wordt en hoop dat deze u zeer tot steun zal zijn. Ik wens u veel leesplezier toe en een mooie zomer vol verwonderingsmomenten.

In verbondenheid, Marieke

Introductie van het boek:

De Toekomst van een Wezenlijk Waardevast Bestel

Hoe bijzonder is het als de harde financiële wereld en de wereld van fijnzintuiglijke waarnemingen elkaar raken? Hoe zij elkaar niet blijken uit te sluiten, integendeel zelfs bijzonder blijken aan te vullen. Hoe dogma's vervallen, als de innerlijke noodzaak getoond wordt voor blijvende verandering. Hoe vruchtbaar is een samengaan als deze, als onomstotelijk bewezen wordt dat, voorbij alle berekeningen, een diepere waarheid tot ons treedt, onmiskenbaar en totaal zeker van gerechtigheid? Hoe juist daardoor de huidige economie wordt aangesproken op veranderingsgezindheid. Hoe dient dan deze waarachtigheid vorm te krijgen in het financiële bestel?

In plaats van eerder opgebouwde luchtkastelen wordt de toekomst nu gegrond in 'De Toekomst van een Wezenlijk Waardevast Bestel'. In de samenwerking tussen Marieke de Vrij en Jan de Dood, is een visionair beeld ontstaan en onderschreven die de moeite waard is van ontmoeten. Marieke is door middel van heldere fijnzintuiglijke vermogens in staat het collectief bewustzijn en de potentie die hierin ligt veelzijdig aan te voelen, zo ook de diepergelegen oorzaken en remedies voor de huidige economische crisis. Jan heeft een brede en diepe kennis van de financiële en economische wereld. Beiden waren zich al enige jaren bewust van de komst van de huidige wereldwijde crisis, en hebben daar vanuit besloten samen te gaan werken om in zorgvuldigheid een passend licht op deze materie te laten schijnen. Wij wensen u daarom veel leesplezier toe en 'de hoge moed' dat wat hier beschreven staat in betrokkenheid te doorleven en waar mogelijk dit vorm te geven.

Marieke de Vrij en Jan de Dood

U kunt dit boek bestellen door € 19,95 over te maken op rek.nr. 1239375 t.n.v. Uitgeverij De Vrije Mare, onder vermelding van de titel en uw volledige adres. Dan graag bij uw bestelling de handling- en verzendkosten á € 5.50 per bestelling erbij te berekenen. Zie www.devrijemare.org voor alle andere uitgaven.

Algemene toelichting van Marieke

Deze Naamsoefening heb ik inspiratief ontvangen (2003) vanuit de onstoffelijke wereld afgestemd op het huidige tijdperk waarin wij leven. Dit vanuit het belang dat mensen dieper bewust zichzelf betrekken in een sterk veranderende wereld. Hun potentie wezenlijk kunnen leven, óók binnen moeilijke omstandigheden en overrompelende, mogelijk onverwachtse, situaties. Dat mensen op ieder moment een gecentreerd houvast kunnen beleven aan deze naamsoefening en zelf richtingkoersend blijven.

Sindsdien werk ik daarmee in diverse groepen en is de oefening steeds verder inspiratief uitgebreid. Ik heb veel ervaring op kunnen doen met de bijzondere kracht van deze oefening.

Ik hoop de ruimte te vinden een boek te wijden aan dit onderwerp, waarin meer details en ervaringen van mensen met de oefening beschreven wordt. Echter in het belang van de kennisverspreiding van de meest basale basisbegrippen geef ik gevolg aan het reeds nu verspreiden van dit eerste basismateriaal.

De Naamsoefening.

De Naamsoefening helpt je volstrekt te centreren in jezelf binnen je eigen natuurlijke energiefrequentie, je eigen mogelijkheden die jou toebehoren waardoor je ook een afspiegeling wordt van je kern. Waarom is deze geïnspireerde Naamsoefening zo sterk?

Bij geboorte krijg je een naam toebedeeld. Die wordt weliswaar door anderen, meestal je ouders, aan je gegeven. Echter op een dieper niveau is het niet zonder reden dat je incarneert in een bepaalde constellatie, zoals die van je ouders, mogelijke broertjes of zusjes of familie. De naam die jou toebedacht is door jouw ouders heeft iets met deze constellatie te maken. Wie die ouders zijn, hoe ze naar zaken kijken, uit wat voor achtergrondgeschiedenis ze stappen, jij krijgt daar indirect of direct mee te maken. Die geschonken naam wordt ineens verweven met jou en vervolgens wordt je menigmaal een leven lang aangesproken op deze naam.

Dat laat indrukken achter. En die indrukken die achtergelaten worden zijn vaak sterk ingekleurd door de wijze waarop jouw naam uitgesproken is. Is het liefkozend geweest, is het teder, is het opbeurend geweest of is het voornamelijk corrigerend en bestraffend geweest? In ieder geval kan je concluderen dat een naam een hele geschiedenis heeft en krijgt. En de naam zoals die oorspronkelijk door de ouders bedacht is voor dit specifieke kind, de naam waar dus als het ware de ziel zich mee verbindt in deze incarnatie, is vaak beoedeld geworden door de kleurtonen van de geschiedenis. Dat kan heel ver teruggaan ook in de familiegeschiedenis van voordat jij er was. Je kan vernoemd zijn naar een oma of opa, naar een tante of een oom, of bijvoorbeeld een naam toegekend krijgen die heel anders is dan die in de familiegeschiedenis ooit bestaan heeft. Een naam heeft dus een geschiedenis en deze geschiedenis wordt iedere dag uitgebreid met nieuwe ervaringen die men doorgaat.

In je naam ligt je levenspotentie opgeslagen. Je oorspronkelijke incarnatiewens die nu menigmaal niet meer vrij herinnerd en ervaren wordt. De uitdaging wáárvoor je kwam, om leringen, gaven en talenten te ontwikkelen én de setting waarbinnen je leerprogramma optimaal uitgenodigd kon worden in de aanvang van dit bestaan. Soms als een optimale beproeving, gezien vanuit alle belemmeringen op je levenspad, om uiteindelijk tot waarlijk meesterschap te geraken, ondanks óf juist dankzij de meest moeilijke omstandigheden en te worden een innerlijk vrij mens, wezenlijk in jezelf geplaatst.

Het jezelf voorstellen met je naam is zo'n moment waarin de geschiedenis zich toont. Bijvoorbeeld in je werk, je geeft een hand en je noemt je naam. Je neemt de telefoon op en je noemt je naam. Dan zit daar vaak een onbewuste spanning op de naam. Op je voornaam en/of op je achternaam, wat maakt dat je te weinig volledig in die naam gaat staan. Dit maakt dat je persoonlijke naam niet door jouw wezenlijke ZIJN opgeladen wordt, maar dat er steeds in de naam, in meer of mindere mate, terughouding actief is. Als jij niet helemaal woont in je eigen toegekende naam omdat je deze naam om welke reden dan ook niet geheel aangenomen hebt, zal dit indirect of direct ook creëren dat in je feitelijke bestaan je niet helemaal volledig aanwezig daarin kan zijn.

Wat doet de Naamsoefening?

Die brengt je terug naar je naam alsof jij je naam voor het eerst werkelijk gaat verstaan. Alsof jij je naam weer, soms zelfs voor het eerst, helemaal gaat bewonen. Dat kan alleen maar in aanvaarding van de geschiedenis. Dus overal waar er eerder verzet is geweest op deze geschiedenis zoals: ik had liever een andere vader gewild, een andere moeder, ik baal van het gezin waar ik uit voorkom, moet je mijn geschiedenis zien hoe ik altijd gekleineerd geweest ben op school, moet je kijken hoe ze een loopje met me genomen hebben. Al die ballast zit in die naam inmiddels verweven en door de inkleuring van de naam ben je er niet meer volledig. Dus wat belangrijk is, is dat je de naam moet hercoderen, weer als het ware probeert aan te nemen in zijn oorspronkelijke intentie van incarnatie, op die plaats, binnen die setting, met die leringprocessen en die geschiedenis te gaan.

Aanvaarding is niet hetzelfde als acceptatie. Aanvaarding is: 'Het is wat het is.' Zolang je niet - het is wat het is - kan voelen ten aanzien van wie je bent, zolang is er te weinig eenvoud en zelfacceptatie actief en kan het leven er verwrongen uit gaan zien omdat je in aanpassing en/of in verzet ernaar, functioneert. Op het moment dat de naamsaanvaarding plaatsvindt en jij je lichaam daardoor beter gaat bewonen, ontstaat er eigenlijk direct een ander energieveld, namelijk dat wat jij in potentie kan zijn. Je wordt weer verbonden met de oer informatie die ligt in jouw opdracht te incarneren, op die plek, in die constellatie, in dit oefenproces. Die potentie kan dan als het ware weer onaangetaast functioneel worden en in hercreatie uitgezet worden.

Wat gebeurt er als je de Naamsoefening doet?

De Naamsoefening gaat altijd gepaard met als eerste het benoemen van het woord IK. We hebben een IK maar mogen we wel een IK zijn? Je ziet vaak dat in de Ik-fase van de peuter waarin het Ik-bewustzijn zich ontwikkelt en hij zich kan onderscheiden van anderen, er een Ik-ontkroning plaatsvindt. Immers het kind kan somtijds helemaal ingevuld zijn door wat de ouders wensten van het kind en de adoratie daarnaar toe. Nu blijkt dat het kind een eigen IK heeft en een zelfgewenste sturingskracht kent wat de ouders niet altijd gewenst achten. Men tracht het persoonlijk Ik in te korten, niet vanuit behoeding naar het kind toe, om risico's voor het kind te vermijden, maar men wenst meer of minder en soms zelfs volstrekt aanpassingsgedrag en van daaruit persoonlijke onvrijheid van het kind. Deze Ik-ontkroning is daarmee een feit geworden en kent langdurige gevolgen. Van adoratie naar ontkroning is een pijnlijke weg en de weg naar herstel van de natuurlijke kracht van het Ik, in eenvoud ingebed, is een bijzondere uitdaging.

Het IK is een natuurlijk individualisatie mechanisme. Er is geen enkele incarnatie die niet de bedoeling heeft een gezond IK te vormen. Een eigen uniciteit aan te meten gebaseerd op het eigen waarachtig beleven. Waar je in 'spirituele' kringen op geattendeerd wordt en somtijds bovenmatig naar toe wordt gericht als hoogst mogelijk behaalbaar doel in je spirituele leven is het transcendentale IK. Het ego-vrije ik. Maar een transcendent IK kan pas ontstaan als gevolg van een natuurlijke gezonde Ik-ontwikkeling. Hoe kun je immers nu doorlaatbaar worden van iets als je de aardse ervaringen vermeden hebt? In spirituele kringen wordt daarom soms het Ik 'verdacht', als zijnde onvoldoende gericht naar de spirituele wereld. Echter vanuit mijn optiek is de gezonde Ik-ontwikkeling en doorleving van het eigen ervaringsgerichte leven de weg naar innerlijke transcendentie en bevrijdt dat je uiteindelijk van een aanmatigende Ik-gesteldheid.

Het transcendentale IK staat in contact, vanuit ZIJN, vanuit volstrekte verbinding. Met name ook vanuit de fijnstoffelijke zintuigen die helder gewaar zijn en bewust beleefd worden. De ervaringen die tot je komen, neem je aan. Ik zou zeggen, je ontgrendelt de ervaringen door ze bewust te worden en te zien wat het met je doet en je laat ze los. Je bent als het ware een doorlaatbare sluis geworden waar iedere ervaring doorheen stroomt, doorleefd wordt en onthecht.

Een niet-transcendent Ik botst steeds tegen de omgeving op omdat mijn Ik botst met jouw Ik en jij wilt wat anders dan Ik. En zie, daar is het conflict geboren. De aanvaarding van dat rechtens hoeveel mensen er aanwezig zijn op de aarde, rechtens zoveel individuele ontwikkelingen noodzakelijk zijn om de mensheid verder te brengen. Als jij op mij moet lijken en ik zou op jou moeten lijken, dat ondergraaft de menselijke evolutie. Het enige dat je kunt doen is iedereen ondersteunen in waarachtig zichzelf te worden. Dat is het meest conflictloos. Maar de klakkeloze aanpassing vraagt continu offers. Dat maakt dus dat wanneer je je jouw naam in ere herstelt en bevestigt, dat je in aanvaarding leeft van de setting waarin je geboren bent en de potentie die je in je draagt. Ik zeg altijd: 'Ieder mens die jij ontmoet is een pion in het grote hemelspel om je te oefenen in aanvaarding van wie je zelf bent.' Maar als wij een leven lang in conflict leven met dat een ander anders had moeten zijn omdat dat ons goed uitgekomen was, dan kom je nooit toe aan aanvaarding op het diepste niveau van jezelf en anderen, in wie jij en zij zijn en wat zij en jij noodzakelijkerwijs uitbeelden in elkaars leven. Want die ander is ook maar zichzelf met alle beperkingen van dien en al het moois van dien. Dus de naamsbevestiging maakt eigenlijk dat je alle ervaringen die je uit jezelf trekken of gehaald hebben afpelt, een voor een, zoals de projecties die je gedurende je leven ontvangen hebt. Dat houdt in dat als mensen regelmatig de Naamsoefening doen, dat ze ook letterlijk gewaar zijn dat projecties van weleer zich onthechten.

Dus elke keer als je uitspreekt of denkt het woord Ik, dan gaat het nooit over een ander. Dan gaat het er ook niet over dat je op een ander hoeft te lijken. Dan gaat het om je authentieke, eigen, unieke energie die de intentie heeft om op de aarde doorleeft te raken van ervaringen die persoonseigen zijn. Dus die ook niet vergelijkbaar hoeven te zijn aan de ander en daarmee schep je ook het klimaat om die authentieke bron in jezelf steeds fijngevoeliger gewaar te zijn zodat de richting van binnenuit gevormd wordt.

Het klinkt zo simpel deze Naamsoefening maar het effect ervan is geweldig.

In mijn geval heet ik dan Marieke de Vrij en jullie hebben jullie eigen naam. Het gaat er om die klanken in jezelf te laten resoneren. Dus in het begin kun je al heel onwennig zijn als je de eerste keer de oefening doet om het woord IK in stilte in jezelf door jezelf heen te laten resoneren. Voor veel mensen is er nog nooit een écht IK geweest. De Ik-ontkroning heeft zó fundamenteel plaatsgevonden dat de aanpassing eigenlijk voortdurend actief is geweest tot aan vandaag. Als je dan het woord IK bewust uitspreekt in jezelf, geeft dat een hele sensatie. Tracht het woord Ik te laten stromen van je kruin tot aan je tenen en voel dat op een gegeven moment het woord IK echt post vat. Plaats dan bewust je naam erachter zoals je die bij je geboorte gekregen hebt. Als dat

(nog) niet gaat nodig dan de naam uit die nu in jou wil opstaan. Het kan heel boeiend zijn welke naam zich meldt wanneer je onnadenkend je naam uitnodigt in jezelf. Het kan zelfs per keer verschillen of in de loop van de tijd aan verandering onderhevig zijn. *(De voornaam of voornamen, doopnaam of doopnamen, de achternaam uit mannelijk familielij, de vrouwelijke lijn, koosnamen, mogelijk de toevoeging van de achternaam van de partner e.d.)* Ga er niet over denken maar ga het voelen. Dus proef je voornaam, proef je achternaam, oefen of je naam zich thuis voelt in je hele lichaam, zich invoegt in je bloedstroom, in je organen, in je cellen. Herhaal Ik met de toevoeging van JOUW NAAM en blijf dit doorresoneren in je gedachtewereld tijdens deze oefening. Dat is een grote opdracht en als dat over een jaar, eerder of wellicht langer helemaal moeiteloos lukt, fantastisch! Denk niet: 'Ik moet dat nu kunnen.' Zie het als een weg te gaan waarin jij de oude bagage leert los te laten en vervolgen vrij en fier je eigen Ik inspireert en bestuurt.

Vervolgens, als je jouw naam gewaar bent in je (hele) lichaam laat hem dan ook post vatten in jouw auraveld. Ik zeg altijd: 'Het lichaam is het huis of de tempel waar de ziel in woont, jouw diepste kern. Máár je auraveld is je (speel)tuin of ontmoetingsplaats.' Daar heb je de interactie van jou en de ander, daar mag energievermenging plaatsvinden want als je weer uit elkaar gaat, wordt jouw tuin weer jóuw tuin. Maar jouw fysieke lichaam is jóuw tempel, jóuw huis en daar komt niemand binnen omdat jij álle vertrekken zelf dient te bewonen. Als iemand daar binnen komt is dat een heilige ervaring, zoals bijvoorbeeld in seksualiteit, omdat je de ander dan in je interne lichaam als vrouw toe laat en daarmee ook een geestelijke uitwisseling aangaat die veel verder gaat dan de fysieke seksualiteit. Dus ook de energieoverdracht van man en vrouw vindt versterkt plaats in het lichaam, in de schoot, van de vrouw. Het is belangrijk dus voor ieder mens om het eigen territorium en dan spreek ik het even zwaar uit, te heiligen. Want zolang jij er niet woont en iedereen maar in en uit kan lopen in jouw energieveld, is het heel moeilijk om je eigen kern gewaar te blijven. Dus, in principe, als je een symbolisch huis bent met leegstand kan iedereen er in en er uit. Dus als jouw huis met al die innerlijke kamers, van de kelders tot de zolderruimtes, bewoond is door wie jij bent, dan ben je op een authentieke manier onaantastbaar geworden in de meest positieve zin van het woord. Je bent dan niet meer afhankelijk van bevestiging van buitenaf, noch van aannames van jouw ideeën bij derden omdat je in vrede bent met wat je bent. Dan kun je dus open de buitenwereld tegemoet treden omdat je solide overweg gaat met jezelf. Dat is de kracht van de Naamsoefening om je daar naar toe te brengen.

Tevens nodigt het je uit om op een betrokken wijze de oude pijnplekken, een voor een, af te pellen. Het is een heel zacht proces omdat bij iedere keer dat je oprecht van binnenuit zegt: IK en je naam, dan zal alles wat niet wezenlijk daar thuis hoort omdat het niet tot jouw kern behoort uit jouw energieveld ontzet gaan worden, laagje voor laagje. Dus gedachtes, energieën, aannames van anderen die niet eigen zijn. Immers energie-uitwisselingen van anderen met jou, welke voorheen teveel naar binnengehouden zijn, waar je hinder van hebt, kunnen niet blijven huizen in jouw energieveld van je lichaam maar uiteindelijk ook niet in jouw auraveld als jij bent wie je bent. Daar is gewoon geen ruimte voor als jij je eigen veld volledig zélf bewoond. Je kunt iemand toe laten vanuit vrije keuze in je auraveld. Echter als de ander als het ware weer weggaat na de uitwisseling, ben jij weer jezelf. In het geval bijvoorbeeld van echte geestelijke uitwisseling op zielsniveau met mensen, dan kan er sprake zijn van een zielsstroom van verbinding waarbij je 'opgewekter' en dan bedoel ik het echt in de diepste zin van het woord, dieper opgewekt in je ware aard, weer uit elkander gaat en jezelf weer dieper herkent. Dit kan ook binnen seksualiteit geschieden wanneer dit vanuit zielsafstemming plaatsvindt.

Hoe gaat de Naamsoefening?

De basisoefening:

- *Oefen met het uitnodigen in jezelf van het woord IK tot dat het woord IK ontstaat, als het ware opwelt in jezelf.
- *Laat het woord IK vervolgens in je gedachtewereld resoneren door je hele lichaam heen.
- *Met dat het woord IK helder is én krachtig, plaats je jouw naam en achternaam daar achteraan. *(Mensen die deze oefening al vaker gedaan hebben, kunnen, ook na het noemen van het woord IK, zichzelf vragen of de naam die in henzelf naar voren wenst te treden zich kenbaar wil maken.)*
- *Dan laat je deze naam zo aanzwellen dat de naam je hele lichaam bewoont.
- *Oefen met je naam in jezelf te verankeren en als dat goed lukt, breng dan met aandacht op de uitademhaling jouw naam in je auraveld.

Enkele aanvullingen op de basisoefening:

- *Adem je naam in op de inademhaling en verzuim je naam in jezelf op de uitademhaling.
- * Plaats je naam in je bloedbaan, je organen, je huidweefsel.
- * Visualiseer bijvoorbeeld je naam in je hart of in je ogen zodat jij naar buiten kijkt en dat je niet kijkt via de geleende ogen en de optiek van een ander.
- * Visualiseer jouw naam in je handpalmen en voetzolen.
- * Laat de klanken van je namen op een bijzondere wijze je bewust worden door ze in aandacht te benoemen.
- * Ervaar jezelf als een gewenste en onmisbare schepping van God.

De Naamsoefening in een groep

Er is een gulden regel in het voorstellen, dat je niet iedere dag exact hetzelfde zal zijn, dat je top-dagen hebt en min-dagen, dat je allerlei belevingsvelden doorreist als een leringervaring. Maar je oefent naar een dynamisch evenwicht toe, omdat je uiteindelijk altijd weer in het midden in jezelf terug valt. Je kunt een min-dag hebben vandaag of een geweldige plus-dag. Het is wat het is. Dat is aanvaarding. Dat houdt in dat als je je voorstelt aan een ander dat je je nooit krachtiger voorstelt dan dat je je echt voelt en ook je nooit verkleint. Wat ik daarmee bedoel te zeggen is, je geeft je naam vrij naar gelang wie je bent op dat moment en is het een prut-dag dan is het een prut-dag en je bent nog steeds wie je bent. Dat is heel belangrijk, want als je daar miskennis op gaat plaatsen dan haal je wie je bent weg, dat zet je jezelf achter een deur. De ervaringen in het leven reizen voorbij en zoals het weer en de seizoenen diverse gesteldheden kennen, zal ook jij de seizoenen van je hart en je leven innerlijk leren kennen en je daartoe dienen te verhouden. Jij bent altijd meer dan de ervaring van dat moment. Dat dien je blijvend te realiseren. Oefen daarom om de klank van je stem natuurlijk uit te spreken, vanuit eenvoud en zelfacceptatie, ongeacht waar je je in geplaatst voelt. Sommige mensen kunnen dat met een krachtige stem zeggen, dat is prima als de aarding van die stem doorloopt tot diep in de aarde. Maar als het hier is: 'Oah zie mij, hier ben ik', vanuit overstemming van waar je werkelijk bent, dan gaat het dáárin goed mis. Of er komt door onterechte zelfmiskennis een schriël of muiszacht stemgeluid uit de keel voort, dan is het ook maar wat het is. Het hoort er allemaal bij, maar zie dit dan wel als een nieuw werkterrein voor jezelf en zet jezelf vooral niet onnodig achter een deur want je bent volstrekt oké, ook al is het een prut-dag.

Doe je deze Naamsoefening in een groep (het liefst in een kring) dan kan je deze basisoefening uitbreiden. Laat mensen zitten of staan met hun voeten ontspannen op de grond, de rug recht en ontspannen en hun handen liggend op het haragebied, het middelpunt van het fysieke lichaam 3 vingerdik onder de navel. Dit maakt dat mensen versneld in balans komen. Als mensen staan dan dienen zij de knieën licht gebogen te hebben.

Op het moment dat de basisoefening een minuut of vijf, zeven gedaan is in stilte door iedereen met de ogen dicht, zodat ieder op zijn eigen wijze ongezien voor derden kan oefenen, vraag je of eenieder de ogen opent terwijl de oefening in stilte zich voortzet.

De Naamsoefening betreft in aanvang 3 verschillende fases. Het gaat hier opnieuw om het woord Ik, gevolgd door de eigen naam welke hardop uitgesproken wordt en 1 afsluitende fase waarin het Ik zich in het Wij plaatst, die ieder groepsgewijs tegelijkertijd of beurtelings hardop uitspreekt.

Advies: Zijn groepen groot, meer dan 10-15 mensen en/of er is te weinig tijd beschikbaar dan is het advies om iedere ronde twee maal tegelijkertijd de naamsoefening hardop uit te spreken en pas bij de derde keer van die ronde het beurtelings te doen.

De eerste fase gaat als volgt:

Je spreekt het woord IK, met je eigen naam daarachter geplaatst, hardop uit in de kring van mensen waar je bent, dit doe je álleen naar jezelf toe gericht. Je spreekt jezelf daarmee aan op bevestiging van je naam. Doe het twee keer allemaal tegelijkertijd hardop, zodat ieder er even aan gewend kan raken. Een persoon kan dit inluiden door tot 3 af te tellen waarna ieder volgt in hardop uitspreken.

Bij de derde ronde van de naamsoefening noemt ieder hardop, beurtelings, de eigen naam alleen naar zichzelf toe gericht. Je hoeft daarbij de ander nog niet aan te kijken. Het is dus een bevestiging voor jezelf alleen, dat jij jį bent.

De tweede fase:

Mensen kijken elkaar aan en stellen zich aan elkaar voor door het woord IK, met de eigen naam daarachter geplaatst, hardop in de kring uit te spreken terwijl je elkaar bewust probeert aan te kijken. Twee keer wordt plenair het voorstellen hardop tegelijkertijd gedaan en de laatste ronde kijkt eenieder degene aan die zich beurtelings voorstelt aan de groep.

De derde fase is heel belangrijk:

Je voelt dat de energie van de groep snel verandert, voller wordt, authentieker is.

In deze derde ronde stel je jezelf nogmaals voor. Echter nu bewuster geaard in verbinding met de aarde en de hemel tegelijkertijd. Als een spil die beiden polen verbindt. Gelijk de mate waarin de poot van een passer stabiel uitgelijnd staat, kan hij de omgeving in een cirkel omgeven. Jouw lichaam symboliseert de passerpoot. De diepte van de verbinding met de aarde en de afstemming met de hemel, bepaalt de stabiliteit van je staan. Jij dient als het ware het middelpunt te worden van je eigen leven waar de wereld omheen draait. Hoe beter je staat hierin, hoe groter je cirkels kan trekken in de reikwijdte van jouw bestaan.

(Aanvullende oefening: Beeld je bijvoorbeeld in dat dit de mensen zijn in een (vergader)ruimte en jij komt binnen als nieuwkomeling en jij moet een onderwerp onder de aandacht brengen waar zij wellicht niet op zitten te wachten. Voel dan hoe jij je vandaag voelt, moe, uitgeput, het is een prut-dag of een fantastische dag. Oefen je dan om bij jezelf te blijven vanuit zelfacceptatie en eenvoud.)

Spreek dan opnieuw IK en je naam uit. Twee keer collectief gelijktijdig uitgesproken en de derde keer beurtelings in het openbaar, terwijl eenieder je bewust aankijkt en jij de ander zelfbewust aanziet.

De vierde en voorlopig laatste fase, is de fase van het WIJ:

In het WIJ kun je alleen maar staan als je weet dat je je eigen IK, je eigen uniciteit, daarin kunt behouden. Veel mensen die moeite hebben om te verbinden, hebben moeite om hun eigen Ik, hun eigen uniek zijn wat per definitie anders mag zijn als van alle anderen die zij kennen, vast te houden in contact met deze anderen waardoor ze uit verbinding blijven. De oefening is om je Ik niet te verliezen maar vrij te geven en volstrekt daarin je eigen authenticiteit te behouden in het Wij. Dit doe je terwijl je in de Wij-vorm jouw naam in de groep deelnemers noemt. Het is dan WIJ, Marieke de Vrij. Wij en beurtelings de naam van de volgende persoon die dit zelf hardop uitspreekt. Op het moment dat je echt weet dat jij Jij bent en dat je dat in uniek-zijn onvoorwaardelijk kan blijven in een groep mensen, dan durf je werkelijk in verbinding te treden. Dit Ik, in het Wij geplaatst, is dan vanuit een rustige eenvoud en zelfacceptatie ontstaan. De natuurlijke zelfbevestiging heeft dan optimaal gestalte gekregen. Dat is wezenlijk, want anders ben je nog steeds uit op bevestiging of je gelijk krijgen middels de deelnemers. Dit kan ook zeer onbewust onderhuids nog plaatsvinden en zal het groepsproces kunnen verstoren.

Deze Wij-Naamsoefening, het woord Wij met je persoonlijke naam daarachter geplaatst, kan twee keer plenair tegelijkertijd hardop benoemd worden en dan het WIJ beurtelings hardop individueel. Je smeedt hiermee een krachtige groep individuen aaneen in de meerwaarde van het collectief samenzijn. Waar ieder staand vanuit de eigen capaciteiten de groep aanvult en versterkt. De meerwaarde die ontstaat, is dat daar waar meer mensen zich wezenlijk samen tonen in een zuivere afstemming naar zichzelf toe en de ander, immer de Goddelijke Derde toetreedt en hier vanuit een veld zich creëert waar optimale creatie uit kan voortkomen..

Specifieke toelichting

De ervaring leert dat als je spontaan afstemt op je naam en het woord 'Ik' komt niet zomaar omhoog dat je dan toch echt (even) weg gereisd bent van je persoonlijke 'Ik'. Als het dan ook nog heel lang duurt voordat je jouw naam weer kunt vestigen in je lichaam, dan is er dus blijikbaar veel gebeurd met je waardoor die naam niet zomaar toetreedt, alsof je jezelf nog moet herinneren. Dagelijks deze Naamsoefening te doen, op allerlei verschillende momenten, maakt dat je waar dan ook, jezelf weer paraat hebt. Het is een oefening die wezenlijk belangrijk is, zelfs zo dat in het geval van calamiteiten in je leven, psychologisch of in letterlijke zin, van levensbelang kan zijn dat je jouw naam en je 'ik' direct weet op te roepen in moeilijke omstandigheden zodat je optimaal je eigen actieradius kan betrekken en weet dat jij aanwezig bent in al wat je doet en daardoor kan handelen naar gelang nodig is. Mijn aanbeveling is: 'Neem deze Naamsoefening serieus.' Ook tijdens besprekingen, ook in je dagelijkse werk, herinner je elk moment je naam, want dan weet je dat 'Jij' het bent die praat. Dan praat je niet over, maar vanuit jezelf. Dat is ongelooflijk belangrijk. Je authentieke handelen ligt centraler wakker in jezelf. Je wordt geen ongewilde volger maar je wordt iemand die bewust verkiest waartoe hij zich richt. Heel belangrijk. Als je volgt doe je dat op basis van een bewuste vrije keuze, passend in dat wat je aan het oefenen bent als leerproces voor jou.

Belangrijk is daarnaast je bewust te worden tijdens de Naamsoefening dat je niet bij toeval ergens bent. Dat de ontmoetingen die zich afspelen, al of niet zelf gewenst, vaak een diepere reden betreffen dan dat jij kunt overzien. Durf het te zien als uitdaging of durf het eventueel zelfs te zien als een erkende beproeving waar je in staat. Verzegel je door de Naamsoefening met je eigen bewustzijn opdat je in staat bent in een dergelijke situatie naar eigen voorkomen te handelen. Dat lukt je het beste als je jouw naam weer heel makkelijk op kunt delven in jezelf en je rechtens en wetens je eigen lichaam en auraveld behuisd. Dus zie het leven als een oefenterrein, jouw ziel waardig om te evolueren en dat jij jezelf die plek ook toe-eigent en je daar niet afzijdig van houdt. Hoe moeilijk ook. Dus ook als zaken niet verlopen zoals jij dat wenste.

Soms valt rusteloosheid niet te vermijden omdat heel veel in één keer op je bordje ligt. Je zult daarmee moeten dealen. Als je binnen het vele jezelf kunt bewaren, breng je het echt tot een beter einde dan wanneer je dat niet doet en kun je tussentijds wat makkelijker de rust weer toelaten.

Los daarvan, we zitten in een tijdsfragment waarin ik innerlijk waarneem dat rusteloosheid zich de komende tijd steeds sterker verspreidt in de samenleving en dat ongecentreerd spreken toe zal nemen. Dat mensen steeds omslachtiger verhalen gaan delen, waar ze zelf niet in huizen maar al pratend, hopen de onrust te verdrijven. Als je niet goed gecentreerd blijft, krijg je het extra moeilijk de komende tijd. In het collectief veld waarin wij leven is veel in gaande wat zich niet immer al zichtbaar toont. Er wordt meer in interne kring besproken en soms zelfs dat nog niet eens helemaal vrijuit. Echter als dat rusteloze zich groter naar buiten toe gaat keren dan moet jij je daar goed toe weten te verhouden. Dus centreer dagelijks. Neem niet klakkeloos energieën van derden over. Zorg dat je goed gegrondvest bent in jezelf. Geef leiding, daar waar mogelijk is, als mensen uit balans zijn, zodat hun balans weer hersteld wordt door een sfeer te scheppen waar ze welkom zijn. Beweeg ze positief naar helder spreken. Geef ze pas het woord als ze in rust zijn en bekwaam jezelf in een voorbeeldfunctie daarin uit te beelden zodat de ander weet waartoe hij opgeroepen wordt.

Ik hoop dat deze Naamsoefening jullie leven mag bemoedigen in het spoor van veelreikend onderzoek naar wie jullie in 'Wezen' al zijn.

Marieke De Vrij ©

Verdraagzaamheid

"Verdraagzaamheid ontwikkelt zich pas wanneer de mens in staat is de belevingswereld van de ander te aanvaarden zonder verzet. Dit houdt in dat u allen lerende bent nu, om verdraagzaamheid te activeren in uzelve op basis van zelfrespect en beleving van anders-zijn tegelijkertijd. Hierdoor ontstaat rust en verstomt strijd."

Dat vraagt overgave naar het bewustzijn van de ander, zonder jezelf daarbij te verliezen.

Wanneer je jezelf niet kunt respecteren en er moeite mee hebt dat jij anders bent dan anderen, dan kan je hoegenaamd geen verdraagzaamheid creëren. Het uitgangspunt in deze regel ben je dus zelf.

Bij het woord verdraagzaamheid denken wij vaak aan een handeling die wij vanuit onszelf dienen te richten naar de ander toe. Maar *verdraagzaamheid ontstaat van nature wanneer je het wezenlijk goed hebt met jezelf en je wezenlijk in respect met je eigen beleving omgaat*. Want wanneer je zelf innerlijk in rust vertoeft omtrent dat wat je bent, dan ben je wezenlijk in staat om in rust naar buiten toe te schouwen, anderen waar te nemen die anders functioneren dan jij en daar vrede mee te hebben, want de vrede ligt in jezelf. Maar omdat velen van ons het zeer moeilijk hebben om zichzelf te accepteren, hoge verwachtingen hebben naar zichzelf toe gericht waar zij niet voor zichzelf op dit moment aan kunnen beantwoorden of zichzelf bovenmatig misprijzen, brengen zij dit projectiematig naar buiten waarin anderen dienen te vertegenwoordigen wat zij zelf nog niet kunnen - of anderen bovenmatig lastiggevalen worden met misprijzende opmerkingen, omdat men zelf nog niet een innerlijk beeld heeft waar men zichzelf naartoe wil richten en de onrust binnen kristalliseert zich dan uit naar buiten. Dat geeft voortdurend spanningen.

Personen die wezenlijk in staat zijn het goed met zichzelf te hebben, hebben van nature meer ruimte voor derden, maar ze hebben dan ook al een lange ontwikkelingsweg gelopen waarin ze geleerd hebben respectvol met zichzelf om te gaan, waardoor ze zichzelf niet uitgeven ten koste van zichzelf. Wij zijn menigmaal teveel uitreikend naar anderen ten koste van onszelf en dat breekt ons dan op een of andere dag op. Dan hebben anderen het vaak - vanuit onze beleving gezien - gedaan. Wij trekken te laat aan de bel voor onszelf wanneer we ons oververmoeien, té hoge verwachtingen aan onszelf gesteld hebben en wanneer we te lang misprijzend onszelf hebben gedegradeerd waardoor uiteindelijk de ander het moet ontgelden dat we ons ongelukkig voelen in onszelf.

Wanneer je sterk gevoelig bent voor uiterlijke regels, wordt het des te zwaarder voor jezelf om verdraagzaam naar anderen toe te zijn, omdat jij

vindt dat jij je moet houden aan uiterlijke regels, terwijl ze je innerlijk wezenlijk niet passen. Wanneer deze regels jou niet tot je recht laten komen, dan loop je ongelooflijk vanuit moeite in de pas met wat buiten gedacht wordt wat juist is, want die spanning maakt dat je dan wilt dat die anderen ook in de pas lopen. Want als jij je al zo probeert te gedragen om tieren te behalen t.a.v. de regels die gelden, dan kost dat zoveel spanning dat je graag wilt dat de anderen dat ook doen. Dat iedereen eigenlijk een zelfde vorm van inzet levert en dat kan een extra stuk spanning oproepen.

Wij zijn menigmaal te weinig ontwikkeld in aanvoelingsvermogen ten aanzien van waar de belevingswereld van de ander uit bestaat. Wij denken de belevingswereld van de ander te kennen en we denken te weten wat goed is voor de ander. Dat geeft voortdurend spanningen, want in het denken over de anderen, willen we de ander vormen zoals die ons het beste uitkomt - want dan komen wij indirect tot ons recht. Wanneer je onvoldoende nog voor jezelf kan zorgen, hoop je namelijk dat anderen het voor jou doen. En als jij jezelf onvoldoende beluistert, dan heb je hoge verwachtingen opgelegd aan anderen, want die dienen jou dan te beluisteren in dat wat je van jezelf nog niet kent. Het is eigenlijk een onmogelijke vraag, want de enige die jou in alle diepte kan kennen ben je zelf. Verder zijn velen van ons zwaar beschadigd in onze jeugd, waar we vaak nog vanuit onbevanging naar buiten toe gingen en hebben getracht daar onszelf te laten zien. Maar ach, hoe jammer, reeds in onze vroegste jeugd konden we niet geheel geaccepteerd worden, want ook onze ouders hadden hun verwachtingen en wilden bevestigd worden in ouderschap zoals zij zichzelf daarin zagen - en dat was menigmaal niet op een wijze zoals wij onszelf beleefden. Hoe moeilijk is het dan om in onbevanging toch steeds nog open contact met de buitenwereld te houden. Dat lukt haast niemand meer. Overal waar onbevanging aangetast is, is er overprikkeling gaande in de persoonlijkheid van de mens die dat aangaat. Want eigenlijk hebben we behoefte aan onbevanging, oorspronkelijk gedrag, zodat we authentiek onszelf naar buiten toe kunnen richten. Maar door de beschadigingen die we opgelopen hebben - en dat zijn er zeer vele - zijn we snel geagiteerd wanneer de ander ons alwéér niet begrijpt. Het maakt dat

wij ons indirect zelden geheel in rust voelen door de bovenmatige verwachtingen die we naar anderen toe hebben.

De positieve spiraal van liefde en de negatieve spiraal van liefde.

De positieve spiraal is dat we weten dat we allemaal op zoek zijn naar verbeterde omstandigheden, waar liefde in onszelf op een spontane manier naar buiten kan uitvloeien. Wij hebben allemaal onbewust herinneringen in ons aan wezenlijke liefde, omdat we dat gekend hebben voordat we op aarde incarneerden. Er is dus een deel in onze persoonlijkheid verbonden met het diepe weten hoe liefde wezenlijk is. Die vorm van liefde kan nimmer op een continue basis hier op aarde bereikt worden. Hier op aarde leef je in een stoffelijke wereld die bestaat uit paradoxen – tegenstellingen – waardoor er nooit één van de polaire polen alleen maar actief is. De polaire polen zijn nodig om evolutie te bevorderen. Was hier alleen maar liefde, dan zouden wij innerlijk niet meer groeien. Maar we weten dus ergens diep in ons hart wat liefde is, in de volste vorm waarin liefde zich kan vertegenwoordigen en we zijn hunkerend daar naartoe. De positieve spiraal kenmerkt zich doordat je weet dat je allemaal op weg bent en dat je elkaar bemoedigt en ondersteunt, weet dat het voor iedereen zwaar is het niet hier volledig te kennen.

De negatieve spiraal bestaat uit het volgende: Jij bent ontmoedigd en die ontmoediging reken je de ander aan. En de ander, die ook ontmoedigd is, wordt vanuit de teleurstelling daarmee verzaaid in zijn proces van liefhebben. Want er wordt meer gelet op de dingen die niet goed gaan, dan op de dingen die de ander positief tracht te bewerkstelligen. Als je die negatieve spiraal van liefde doortrekt, dan zie je dat dit maatschappelijk vaak algemeen aanvaardbaar, gangbaar is.

Vele bevolkingsgroepen worden negatief benaderd zoals vluchtelingen die ons land aandoen en hier trachten een nieuw thuis te vinden. Zij die vele ontberingen achter de rug hebben – die vaak met geen pen te beschrijven zijn – en wij vinden vanuit de hoogmoed van ons denken dat zij geen plaats hier dienen te verkrijgen. Wij durven niet in nederigheid te aanvaarden dat we wellicht dienen te delen en verdraagzaam dienen te worden. Veel jongeren met moeilijke verledens kunnen terecht komen in criminele gedragingen en geven aanstoot. Wat aanstoot geeft dient op een positieve manier gecorrigeerd te worden. Maar wanneer je gaat corrigeren slechts vanuit een aanvalshouding, dan versterk je de negatieve spiraal van liefde. Dat werkt ontmoedigend, niet opbouwend. Wanneer je een ander gaat bevestigen op zijn kwaliteiten waar je wezenlijk in gelooft, dan zal de ander zich uiteindelijk gesterkt weten en met meer kracht zijn innerlijke ontwikkeling aangaan. Maar wanneer je

voortdurend blijft letten op dat wat nog niet lukt, dan zal je de ander uiteindelijk tekort doen.

Wezenlijke zelfbeschikking vindt slechts plaats wanneer de mens in staat is wezenlijk zichzelf te kennen en dat is wat we mijden. We mijden om onszelf wezenlijk te leren kennen, omdat als we onszelf kennen, we in verantwoordelijkheid dienen te staan met wie we zijn.

Bewustzijn omtrent wie we zijn, welke kwaliteiten we in ons herbergen, is niet vrijblijvend. Jezelf te kennen houdt in dat je voortdurend in ontwikkeling bent, want wat je vandaag kent van jezelf zal morgen verruimd zijn – en wat morgen verruimd is, is over drie jaar alweer in een ander stadium. Dat houdt in dat je bewust kiest voor ontwikkeling in plaats van stilstand en ontwikkeling is angstig – want alles wat je ontwikkelt ken je vandaag nog niet vanuit je volledige bewustzijn. Geen enkele ontwikkeling is zonder angst, want er kunnen kwaliteiten in je naar boven komen die je nu nog als bevreemdend ervaart. Die angst jezelf niet te durven ontwikkelen vanuit een spontaniteit in gedragingen, maakt dat je anderen verlamt in je omgeving die wél behoefte hebben aan ontwikkeling – weliswaar vaak anders dan jij, maar gebaseerd op hun vrije keuze. Daarom zie je ook in omgevingen waar mensen angstig zijn voor zelfontwikkeling, dat zij moeite hebben zich verdraagzaam naar anderen toe op te stellen. Zij die daarom zeer moeilijk anderen kunnen begeleiden binnen vernieuwing, verdienen daarom mededogen en aandacht waardoor hun angst kan verzwakken. Wanneer je hen nadelig benadert, keer op keer vanuit kritiek dat men je toch niet begrijpt etc. etc., dan versterk je de angst in de ander. Wanneer je probeert openhartig keer op keer voorzichtig te delen dat wat in je omgaat – voor zover de ander daar belangstelling voor heeft – dan open je langzaam een weg die steeds breder kan worden. Alleen wanneer je mensen ontmoet die wezenlijk het niet goed met je voor hebben, dan hoef je echt niet de parelen te tonen aan hen. Het is nimmer juist om je geheel te ontbloten voor anderen die niet wezenlijk met jou begaan zijn. Dat is ook zelfrespect: je hoeft jezelf niet uit handen te geven. Jij deelt voor zover als jij dat wezenlijk aankan.

Als je vertrouwen hebt in de aard van je eigen ontwikkeling, heb je meer vertrouwen in de aard van ontwikkeling van derden, omdat je weet dat iedere ontwikkeling valkuilen kent en leermomenten. Als je jezelf open in leermomenten kan ontmoeten en jezelf niet verguist omdat je iets niet helemaal juist in jouw beleving gedaan hebt, zal je minder moeite hebben als iemand anders zich ook vergaloppeert. Je hebt dan meer mildheid.

Maar ben je iemand die voortdurend kritisch zichzelf in de gaten houdt op een nadelige wijze, niet ondersteunend maar afkrakend, dan durf je ook geen fiat te geven aan een ander wanneer die zich in zijn eigen tempo en op zijn eigen wijze wenst te ontwikkelen. Wanneer personen wezenlijk gevaar lopen omdat je hen stappen ziet maken die zeer nadelig voor hen zijn en je bent werkelijk vanuit zelfrespect in jezelf wonend, dan weet je ook vaak de juiste woorden te vinden naar de ander toe - omdat die woorden niet veroordelend zijn. Want je bent niet gewend jezelf te veroordelen binnen moeilijke omstandigheden, waardoor je ook de ander mild benadert, signaleert wat je waarneemt en de ander vrijlaat binnen zijn uitoefening van dat wat hij wenst. Signalering kan je afgeven vanuit respect. Echter aantasting in de persoonlijkheid wordt veelvoudig onderling gegeven als een normale zaak. Wij vinden het heel gewoon - in het algemeen gesproken - om voortdurend kritiek te hebben op allerlei zaken, zowel naar personen die we direct waarnemen, als wel naar personen die wij niet zien. Wij hebben geen idee wat dat energetisch met iemand doet.

Innerlijke afhankelijkheid van derden is ook zo'n grote valkuil. Wanneer jij denkt dat je pas iets kan bereiken wanneer anderen voor jou de weg vrij maken, ben je vaak nadelig aangesloten op die ander. Want als die ander niet doet wat jij behoeft, denk je dat jij niet aan je trekken komt. Soms kan dat zo zijn, bijvoorbeeld van kinderen naar volwassenen, zoals ouders. In de volwassen wereld is dat vaak veel minder sterk actief dan dat wij denken. Wij zijn vaak bang om zelf uit te gaan en verwachten dat de ander ons fiat geeft en bemoediging, zodat we op een eenvoudige manier onze eigen route kunnen vervolgen.

De innerlijke weg van ontwikkeling is zelden een eenvoudige weg.

Ik heb het wel eens iemand horen beschrijven die zei: als je vroeger reizen ondernam, dan diende je nog het oerwoud door te gaan met je kapmes en diende je wilde rivieren te trotseren en moest je heel vaak moedbestendig zijn en daarnaast fysiek en geestelijk uithoudingsvermogen hebben om dat alles te overleven. Als je steile rotsen wilt beklimmen, dan dien je goed gereedschap met je mee te hebben. De innerlijke reis valt daarmee te vergelijken. Innerlijk groeien doe je niet zomaar, dat is een bewuste aangelegenheid die je van dag tot dag doorleeft. Als je daar angstig voor bent, dan kies je de sneltrein of dan kies je de georganiseerde reis, maar de diepte van de ervaring zal andersoortig zijn. In deze tijd is het vaak zeer eenvoudig om wijsheid te uiten, omdat er vele boeken geschreven zijn rondom innerlijke wijsheid en je kan repeteren dat wat daar gezegd is. Maar het zelf te verwoorden uit eigen diepdoorleefde belevingen is wat anders. Dan dien

je heel diep in jezelf af te dalen en je innerlijke reis te aanvaarden naar je onderbewustzijn en je hoger bewustzijn wat niet zo eenvoudig is als het wellicht lijkt.

Gekoppeld aan verdraagzaamheid geeft het ook aan waarom er op dit moment over de hele wereld nog zo weinig verdraagzaamheid actief is. De innerlijke reis wordt door ons als te moeizaam ervaren. Personen die innerlijk moedig genoeg zijn om het aan te gaan, worden te vaak door derden beticht als zijnde ongeïnteresseerd naar zaken die de anderen interesseren. Stel dat je niet houdt van quizprogramma's omdat je iets verdiepend wenst te lezen of zelf wenst te schilderen, dan kan het best zijn dat jouw gezinsleden je niet wezenlijk belangstellend naar hen toe vinden, omdat zij denken dat wanneer jij mee TV kijkt dat je dan geïnteresseerd bent in het gezinsleven. Terwijl voor jou de interesse ligt in wezenlijk iets te doen wat voor jou verdiept en het is menigmaal heel goed mogelijk om dat te doen in hetzelfde huis waar een ander TV kijkt. Maar wanneer de ander de verwachting té hoog gespannen heeft, zodat jij niet vrij je gang kan gaan, dan leidt dat tot confrontaties en dan zijn vaak juist die dingen die voor jou verdiepend zijn voor de ander een doorn in het oog.

Vaak zijn we al zo beschadigd door de processen. Het zijn vaak de mensen die diep, diep beschadigd zijn op het emotionele vlak die niet anders kunnen dan jou te beschadigen om zichzelf veilig te weten. Want stel je voor dat je dichterbij zou komen en ze in volheid hun eigen beschadiging onder ogen dienen te komen...

Maar als je heel open van hart bent en je bent vaak gekrenkt, word je eigenlijk net zo verwond als de ander ooit verwond is geweest. Dat vraagt een hele grote zorgvuldigheid naar jezelf toe gericht, hoe lang je in staat kan zijn met iemand te verkeren die niet wezenlijk positief jou wenst nabij te zijn binnen de kwaliteiten die jou ten dienste staan - die a.h.w. niet van nature dat kan laten. In dat ontwikkelingsproces kom je er soms te laat achter dat je al beschadigd bent.

Ik heb je lief, maar durf niet meer

*Je komt steeds dichterbij naar mij.
Schoorvoetend, in kleine momenten
van verdiepte tederheid en aandacht.*

*En ik? Ik ben op mijn hoede, wacht af
en geef mijn uiteinden aan jou.*

*Beschadigd als ik mij voel door jou
herken ik mijzelf nu in jou.
Je onvermogen je te verbinden
uit angst voor beschadiging.*

*Ik heb je lief, maar durf niet meer.
Ik heb tijd nodig, veel tijd om te genezen,
net als jij.*

*Misschien hebben wij de tijd
en het weten dat wonden helen
en kunnen wij, tastend door de tralies
van ons onvermogen heen
elkaars vingertoppen
behoedzaam
voelen reiken
naar elkaar.*

Poëzie: Marieke de Vrij

Laten we zijn

*Laten we zijn
wie we zijn geworden
Het verleden laten rusten.
Zij heeft ons tot hier gebracht
En daarmee haar dienst bewezen.*

*Ook al was de reis
lang en vermoeiend,
spannend, en heel basaal,
waarom zouden wij haar spreken?
Ons staat slechts het nu ter beschikking.*

*Uit de poëziebundel:
Een lange weg in liefde, Marieke de Vrij*

Wanneer personen niet de kracht inzien van wezenlijk helder spiegelen, dus zuiver aanvoelen dat wat is, dat naar buiten toe schenken, dan laat je heel veel in het ongewisse - en bied je de ander ook onvoldoende je steun aan vanuit een positieve, kritische, alerte houding. Het is geen over-oplettendheid, maar een bewuste begaanheid met de ander.

Een hogere vorm van liefde

*Het is een hogere vorm van liefde
je wezenlijk in liefde te spiegelen
in dat wat jij betekent en niet aangaat,
dan stilzwijgend mee te gaan
in jouw projecties.
Ook al raak ik je hierdoor kwijt.*

Uit: oud dagboek Marieke de Vrij

En daar zijn we dus bang voor. Vaak kiezen we voor verhoudingen waarin we zwijgend zijn, zelf niet gezien worden, ons niet oprecht durven te uiten naar de ander uit angst de ander te verliezen. Maar ben je de ander niet al kwijt als jij niet jezelf mag zijn en je niet oprecht durft te delen over wat jij beleeft aan de ander? Wat we allemaal nog vaak moeten leren is dat we op moeten houden te zeggen van: jij doet dit niet goed en ik had dat van jou verwacht - maar gewoon, stil, vanuit eenvoud, te zeggen: Je gedraagt je zo - ik vind het soms moeilijk, want ik weet niet wat voor gedrag ik daar in mezelf tegenover moet zetten - het voelt onwennig, ik kan mezelf daar niet zo goed in herkennen, kunnen we

daar misschien eens met elkaar over praten? Dan communiceer je vanuit een open houding, bij jezelf stilstaand in wat jij eraan beleeft, en geef je niet af dat de ander iets verkeerd doet, want de ander is zichzelf en jij hebt het er moeilijk mee en je zou het prettig vinden als het anders was. Dan kan de ander openhartiger onderzoeken of hij wezenlijk bereid is zich opener naar jou toe op te stellen, omdat dit eventueel dan ten koste van zijn of haar eigen ontwikkeling zou komen. Het volgende gedicht heet: Ik laat je vrij. *Hoe moeilijk is het voor ons de ander vrij te laten, wanneer de ander ons zeer dierbaar is, maar niet dezelfde verlangens heeft als wij.*

Ik laat je vrij.

*Jij bent niet verantwoordelijk voor wat ik voel.
Ga daarom voorbij en laat mij staan
als jouw hart niet evenzeer naar mij verlangt.*

*Volg mij niet in mijn beleving
Jij dient jÓuw belevingsechtheid te vinden.*

*Laat mij daarom vrij
bij twijfel
bij wankelmoedigheid.
Ik wil je niet bezitten.*

*Alleen als je vrij bent in jezelf
kan ik je ontmoeten
van hart tot hart
van huid tot huid
van mens tot mens.*

*Uit de de poëziebundel:
Een lange weg in liefde, Marieke de Vrij*

En tot slot het uiteindelijk mee durven te gaan in wat verdraagzaamheid behoeft in relatie tot wat de werkelijkheid toont en de moed aan te gaan het nieuwe te ontmoeten:

Een wonderlijke vrijheid

*Nu het lijkt
of ik alles verloren heb
waar ik met heel mijn hart
mee verbonden ben
vanuit respect voor hun keuzes
en ik hen in liefde vrijlaat
voel ik in mij op een dieper niveau
een wonderlijke vrijheid omhoog komen.*

*Voortkomend uit het weten
dat dit loslaten
mijn liefde verdiept heeft
in een bereidheid en potentie
deze te delen met allen.*

*Uit de poëziebundel:
Een lange weg in liefde, Marieke de Vrij*

Mannelijke en vrouwelijke oerprincipes in de mens

Het herkennen van deze oerprincipes is helpend om het vrouw-zijn en het man-zijn in deze tijd van zelfontwikkeling te ondersteunen en om uiteindelijk jezelf en anderen beter te leren kennen en begrijpen aan de hand hiervan.

De oproepende kracht om zo zuiver mogelijk te gaan staan in deze principes, is de rode draad van dit artikel.

Het doel van de menselijke evolutie is om ondermeer middels de complementariteit van het mannelijk en vrouwelijk oerprincipe zelfbewustzijn te leren en vooruitgang in onze bewuste ontwikkeling te boeken. Waren we als mens allemaal hetzelfde, dan zouden we veel minder evolutionaire vooruitgang kunnen boeken. Maar juist door die enorme verscheidenheid in de mens, die mede uitgebeeld wordt in de verschillen tussen man en vrouw, leren we dieper onszelf te betrekken. Daarnaast is het zeer essentieel dat de ander ons spiegelt in dat wat wij zelf nog niet innerlijk kunnen vertolken.

In partnerschaprelaties en in vriendschapsrelaties word je onbewust vaak aangetrokken op eigenschappen in de ander die je in jezelf wilt vervolledigen. De eigenschappen in de ander waar je je sterk op aangetrokken voelt, bijvoorbeeld door verliefdheid, tonen je wellicht wat je zelf nog onvoldoende kan vertegenwoordigen of beter wenst te vertegenwoordigen dan nu en wat je partner dan prachtig voor jou opvangt in uitbeelding daarvan. Dit duurt zolang totdat je eraan gewend bent geraakt en/of de eigenschap zelf geïntegreerd hebt en dat kan dan onverwachts aanleiding geven tot problemen wanneer de aantrekkingskracht hierdoor verandert.

Ook kan het zijn dat je iemand zoekt die heel gelijksoortig is aan jou en dat je dan door wederzijdse bevestiging elkaar een steun in de rug geeft in relatie tot het functioneren naar de buitenwereld. Dat is ook een stroom die je vaak tegenkomt.

Beschrijving van de beide oerprincipes:

Het mannelijk en vrouwelijk oerprincipe zijn beiden aanwezig in ieder mens. Doorsnee kan men er vanuit gaan dat het mannelijk oerprincipe actiever is in mannen en het vrouwelijk oerprincipe meer in vrouwen. Er zijn echter ook mannen met een sterker vrouwelijk principe en vrouwen met een sterker mannelijk principe actief.

We kunnen ervan uit gaan dat we binnen de menselijke evolutie uiteindelijk door ons eigen menselijk leerproces heen steeds zuiverder het mannelijk en het vrouwelijk oerprincipe in onszelf zullen leren uitbeelden.

Het zuiver vrouwelijke oerprincipe kun je associëren met woorden als helder voelend, rond, als 'zijn', meegevend, uitstrekkend, grenzeloos, verdiepend, open, gevoelswarm, yin. Symbolisch kan je dit vergelijken met het beeld van water, als oeverloze uitgestrektheid zonder bedding met onpeilbare diepten, water dat nergens een einde heeft, dat maar kan vloeien en vloeien en vloeien. Het zuiver *vrouwelijke oerprincipe* zonder de beschutting van het zuiver mannelijke principe is oeverloos. Daarom zijn mannen soms ook zo angstig voor vrouwen die alleen maar voelen, alleen maar oeverloos open zijn, alleen maar warm en rond en alleen maar zijn. Want wie nog niet geheel durft te staan in het zuiver mannelijk oerprincipe kent de angst te verdrinken in de oeverloze reikwijdte van dit vrouwelijk oerprincipe.

Nogmaals anders verwoord: Het **zuivere vrouwelijke oerprincipe** is gebaseerd op de innerlijke ervarenheid van een voelend mens te zijn. Het vrouwelijk principe in de vrouw en in de man is bij uitstek geschikt om diepvoelend het bewustzijn te verruimen en in contact te komen staan met allerlei werkelijkheden van voelen. Dat wat in je onderbewustzijn huist, dat wat binnen

de onstoffelijke dimensies actief is en dat wat aanvoelend opgemerkt kan worden binnen al wat leeft, de medemens, de natuur, de kosmos etc.. Het vrouwelijk principe is gestoeld op zijnservaringen, het zijn in het hier en nu, bewustvoelend aanwezig zijn. Het vrouwelijk oerprincipe is dienstbaar aan *toekomstbare* zijn op het niveau dat de vrouw in de gelegenheid is het menselijk nageslacht via haar schoot en bekken de kans te geven zich te ontwikkelen. Het vrouwelijk principe kent ook de verzorgende energieën in zich om dat te behoeden op het niveau van zijnsaanwezigheid en is voedend daaraan. Het is in staat om onderscheid te maken tussen dat wat wezenlijk is en dat wat niet wezenlijk is. Daar het denken binnen dit principe niet actief is in vooruit beredenering, kan het heel direct binnen de hier en nu ervaring zaken op de merites voelend aanschouwen.

Het zuiver mannelijke oerprincipe kun je associëren met woorden als helder denkend, taal, vooruitstrevend, puntsgericht, structuur – en vormkracht gericht en is niet te vergelijken met het symbool van water, maar kan beter vergeleken worden met zout. Is yang, is samentrekkend, wenst door beleidsbepaling en visionaire gedachten de toekomst vooruit te bewandelen, in behoeding van dat waarvoor hij zorg draagt. Hij heeft de wens zichzelf niet vast te laten houden door beperkingen omdat hij nog moeite heeft met er te zijn. Te zijn voelt vaak nog als een beperkende omstandigheid.

Nogmaals anders verwoord: Het **zuivere mannelijke oerprincipe** is behoedend naar het menselijk ras toe op een niveau van voortbestaan en doet dat op een wijze van voorzorgsmaatregelen nemen om te voorzien in dat wat de mens nodig heeft. Bij deze behoeding is inbegrepen de eigenschap om het vrouwelijk

principe volledig te beschermen. Het principe is *toekomstiniërend*, vormkracht uitbeeldend, materiescheppend. Het heeft het vermogen middels de denkkraft zaken logisch beredeneerbaar en (eventueel) middels structuren, zichtbaar te doen maken. De taal is gestoeld op het mannelijk principe, in vormkracht omzettend wat hij denkt (of ervaren heeft in het gevoel vanuit het vrouwelijk oerprincipe) en het zichtbaar te maken. Vooral het toekomstperspectief, dat wat nog geschapen dient te worden om de mens te behoeden, is essentieel van belang.

Het onzuivere vrouwelijke oerprincipe. Als het vrouwelijke principe in mensen onzuiver en eenzijdig is doorgesloten, dan zie je emotionaliteit op een manier waar nooit een einde aan komt. Zo iemand kan zichzelf heel moeilijk op een gegeven ogenblik uit de emotie omhoogtrekken om te komen tot handelingen die hem of haar doen bevruchten. De zelfmiskening ligt dan voortdurend op de loer.

Het onzuivere mannelijk principe. Als het mannelijke principe in mensen onzuiver en eenzijdig is doorgesloten dan kan het denken koud en meedogenloos zich tonen. Het denken kent geen hartswarmte en is koud geworden. Handelingen richting de toekomstontwikkeling worden te weinig afgestemd op de behoeftesfeer die gaande is om deze persoon heen. De negatieve hoogmoed ligt dan voortdurend op de loer. Hier wordt later in dit artikel op teruggekomen.

Bovenstaande geeft aan dat het vrouwelijke principe behoefte heeft aan aanvulling van het zuiver mannelijk principe en het mannelijk principe behoefte heeft aan aanvulling van het zuiver vrouwelijke principe.

We staan er meestal niet zo bij stil maar veel vrouwen in het verleden hebben zo ontzettend veel gevoeld en de reden waarom daarover zo weinig wezenlijke kennis bewaard is gebleven, komt voort uit het feit dat taal een mannelijk oerprincipe is. Taal beeldt namelijk vormkracht uit en het mannelijk principe is daaraan gekoppeld. Veel vrouwen hebben door de geschiedenis heen zeer veel gevoeld, maar waren nog onvermogen om dat in taal samen te vatten. Mannen waren toekomstiniërend bezig en konden dat makkelijker middels vormkracht uitbeelden dan vrouwen op een manier die ook geschiedkundig is achtergebleven. Dat is eigenlijk heel jammer, want geloof maar dat er veel zinnigs gevoeld is.

Het mannelijk oerprincipe in al zijn kernmerken kun je ook heel goed terugvinden in de manier waarop de astronauten het heelal verkend hebben en de maan ontdekt. Op de maan aankomen is een voorbeeld van het mannelijk principe in ons, waartoe het in staat is. Het symbool van de raket als een reuzen fallus spreekt boekdelen. De maan als symbool eveneens. Zij staat symbool voor het vrouwelijke, vruchtbaarheid, groei en vervulling.

Het vrouwelijk principe reist heel anders. Zij is en doorvoelt haar onderbewustzijn en kan, als zij goed innerlijk daartoe is opgeleid, haar aandacht

richten naar bepaalde gevoelsgebieden toe en reist dan door dat onderbewustzijn heen en voelt dan zeer gedetailleerd en fijnzinnig van alles in bijzonderheid aan. Alleen dankzij haar ontwikkeld mannelijk principe kan zij uiteindelijk woorden vinden voor wat zij daar innerlijk beleefd heeft. Anders blijft zij de ervaringen alleen gewaar binnen haar gevoelsinhoud. Zij is de innerlijke reizigster die door het onderbewustzijn van de mensheid heen reist in een heel andere richting dan de mannelijke astronaut die actiegericht in de buitenwereld zich toont.

Ieder mens heeft beide stromen in zich, maar die zijn vaak niet goeddunkend op elkaar aangesloten. Vrouwen hebben soms grote moeite om bijvoorbeeld rekening te houden met vormen van ordening, omdat ze meer gevoelsmatig willen reageren en wel willen voelen wanneer iets aan de orde is. Ze kunnen soms weigeren om heilzame ordening van buiten hen welgevallig te laten zijn. Mannen die gewend zijn om sterk vooruitstrevend te zijn, ook beleidsmatig, hebben grote moeite om bij tijd en wijle de pas in te houden en te voelen wat ze daar aan het realiseren zijn. Dit geeft alleen maar aan hoe wezenlijk belangrijk het is dat het mannelijke en het vrouwelijke principe in onszelf dieper met elkaar gaan samenwerken, maar ook hoe dit in de uiterlijke wereld noodzakelijk is omdat wij van elkaar afhankelijk zijn om dieper in onszelf te kunnen uitkristalliseren.

Het mannelijk principe in de mens in relatie tot het vrouwelijk principe en vice versa.

Zoals eerder is besproken komen het mannelijk en het vrouwelijk principe in iedere man en vrouw voor. In de vrouw is het mannelijk én het vrouwelijk principe actief en in de man eveneens.

Vanuit de maatschappij worden veelal algemeen aangenomen denkbeelden op de man geprojecteerd. Enkele projecties zijn: de man dient veelwillend te zijn, opeisend wat hij behoeft, krachtig, carrièrebewust, anders kan hij onvoldoende zich manhaftig tonen. Hoewel de maatschappelijke verwachting van het mannelijke projectiematig actief is op een wijze dat men daar, vanuit het vrouwelijk principe, wat angstig voor is, verwacht men in het algemeen nog te vaak dat de opgroeiende jongens zich stoer en sterkwillend vertonen in dat wat zij wensen te bereiken.

De maatschappelijke projectie naar vrouwen toe, die op dit moment nog gaande is in onze cultuur, is gebaseerd op vermeende oude waarden die niet meer relevant zijn in het heden. Het zijn de nog doorwerkende krachten waarin men van de vrouw – of eigenlijk van het niet zuiver vrouwelijk principe in de mens - verwachtend is dat men zich neerbuigt voor deze mannelijke overwichtige gedragswijze. Men verwacht dat zij zacht is, behoeftig naar bevestiging op een vrouwspecifieke wijze. Dat zij zich afstemt op de behoeften vanuit het mannelijk principe, aanvullend maar daarin niet opeisend is. Feitelijk is deze projectie van ondergeschiktheid in wezen al achterhaald maar door de doorzettende kracht

van langdurige maatschappelijke aannames is het nog niet geheel uitgebannen.

Ieder mens zal uiteindelijk het mannelijk en het vrouwelijk principe in zichzelf tot een grotere eenheid brengen. Dat houdt in dat een man zijn vrouwelijk principe, zijn voelend vermogen, in zal zetten om zijn heldere denken te toetsen op de echtheid van ervaring. Zijn voelend vermogen zal behoedend zijn naar dat wat hij wenst uit te zetten ter behoeding van het mensdom als geheel, mits dat wezenlijk op waarde is gestoeld. Zijn gedachteloga zal innerlijk diepgaand getoetst worden waardoor het denken zich niet koud verhoudt met de buitenwereld. Immers iemand die logisch denkt en te weinig gevoelskwaliteit uitbeeldt kan koeldenkend worden en daarmee de medemens en de natuur tekort doen.

Een man die zuiver voelt zal zaken scheppen, ook in vormkracht en materie, die wezenlijk de mensheid dienen. Dus de man is onlosmakelijk verbonden in zichzelf met het vrouwelijk principe, daar hij anders te veel voorthollend is, te weinig zuiver nadenkend, te eisend, te willend en anderen tekortdoend op een menswaardig niveau van communicatie en intermenselijk verkeer.

Als een vrouw alleen maar voelend is en het mannelijk principe in zichzelf niet actief heeft, kenmerkt zij zich vaak door een overmatige emotionaliteit. Zij kan te weinig de oevers van haar voelen begrenzen, want dat is vormkracht. Zij kan op hol slaan in doordrijvende emotionaliteit.

Het wezenlijke vrouwelijke oerprincipe kan je echt vergelijken met een oceaan vol water, met heel veel diepte. Stel dat er nergens landgrenzen zijn en al dat water is van jou, dan verdrink je in je eigen gevoelswerkelijkheid. Het mannelijk principe legt in jou de oevers aan en het mannelijk principe maakt dat jij je vormkracht bewust kan sturen naar gebieden van onderzoek binnen jouw gevoelswereld.

Als je een bepaald gevoel wilt onderzoeken, geef je als het ware een codering af aan je innerlijk mannelijk principe dat je een deelgebied voor onderzoek toegankelijk wil maken. Vervolgens laat jij je vrouwelijk voelen geheel in dat gebied instromen en verken je dat gebied. Doordat het mannelijk principe het omhult kan jijzelf op een gegeven ogenblik dat wat je daar beleeft in daadkracht en in vormkracht terugbrengen. Je kunt je herinneren, bewust ervarend wat je beleefd hebt in dat onderzoek.

Hoe werkt de negatieve uitwerking van aantasting van het vrouwelijk oerprincipe?

Als het *natuurlijk oerprincipe van het vrouwelijke aangetast is* zie je miskennis optreden, overloze emotionaliteit en vervolgens misplaatsing van het zelf. Men gaat zich dan bijvoorbeeld negatief wegcijferen en zich negatief kleineren. Ook kan men zich heel emotioneel voelen maar onvoldoende zeggen en veroorzaken: ik wil nu niet meer dat dit en dat

met mij gebeurt, want dat is vormkracht. Dat is het mannelijke behoedende principe in de mens. Men kan dan niet eenvoudig zeggen: dit vind ik prettig en dat vind ik niet prettig en dat wil ik graag anders zien. Op dat moment is men het gevoel niet aan het behoeden met het zuiver mannelijk principe.

Het is dan heel belangrijk om steeds te zeggen: ik voel dit, ik heb behoefte aan dat, ik wil zorgvuldiger met mezelf omgaan en dat lukt me alleen maar als ik dit en dat doe. De conclusies die daaruit geboren worden zijn dan niet tegen de ander maar opkomend voor jezelf. Veel mensen doen dat niet op zo'n manier. Wanneer een mens dus wezenlijk bereid is het zuiver mannelijk principe in zichzelf actief te maken, dan zal dat op geen enkel niveau het zuiver voelen hoeven te hinderen. Men scheidt alleen oevers waarbinnen men de gevoelsgevoelensgewaarwording directer kan ervaren en bewuster mee kan nemen naar het dagbewustzijn. Ook is men in staat het voelen dan structuurmatig en vormkrachtmatig in te zetten om dit ook vertaalbaar naar buiten toe te brengen.

Een ander maatschappelijk, vrouwelijk neerslachtig principe is het slovende aspect van mensen. Mijn onstoffelijke begeleiders gebruiken in bepaalde channelingen het woord neerslachtig wanneer je depressief raakt omdat je het mannelijk en/of het vrouwelijk oerprincipe in jezelf destructief naar beneden haalt. Sloven is destructief omgaan met het vrouwelijk oerprincipe in jezelf. Het woord geeft het energetisch al aan.

Als je slooft druk je jezelf niet menswaardig uit. Hard werken is iets anders dan sloven. Een slovende energie is dat je te weinig vanuit zelfrespect bewegend bent, te weinig wezenlijk invoelend wat jij hoeft om je gelukkig te weten, rust ter zelfherstel uit de weg gaat en je vaak te belangeloos, te kosteloos schenkt aan anderen zonder zelfbelevendheid actief te houden. Het negatief vrouwelijke principe is dus dan echter slovend en zoekt te weinig de uiterlijke vervulling van bekendmaking van wat ze dan allemaal wel doet. Dat komt er best wel eens uit op erg ontmoedigende momenten, maar dan komt het er soms ongecensureerd in één keer overemotioneel uit wat je dan allemaal gedaan hebt, vaak ongezien voor derden.

Hoe werkt de negatieve uitwerking van aantasting van het mannelijk oerprincipe?

De negatieve uitdrukking van aantasting van het mannelijk principe is macht, koel denken, negatieve hoogmoed en onderdrukking. Want dan wordt men overwillend, overeisend en wil men te veel vormkrachtig en drukkend zichzelf op de omgeving plaatsen. Die mens wil zich dan juist overmatig groot maken en gaat in macht stappen.

Het negatief mannelijk principe in de mens raakt dan op een bepaalde manier overwerkt. Men wil dan steeds meer bereiken, raakt uitgeput en/of over alert omdat men meer aanzien wilt

veroveren en gaat dan daarbij over de eigen persoonlijke grenzen heen.

De mens bij wie het mannelijk oerprincipe is aangetast en die gevoelsmatig besluit dieper voor zichzelf op te willen komen, kan dan ongewild destructief voor zichzelf in de tegenpool gaan zitten. Dan gebeurt er bijvoorbeeld het volgende: Men heeft zich bijvoorbeeld rot gewerkt voor zijn baas, vervolgens ook nog eens veel in huis gedaan en voelt zich op beide plaatsen daarin niet gezien en voldoende gewaardeerd én dan wil zijn partner ook nog dat bijvoorbeeld de tuin gedaan moet worden. Gevoelsmatig wil dat op een gegeven ogenblik niet meer want dan gaat dat meer voelen als een plicht en een doordrijvendheid. Men heeft daarvoor dan wel steeds zelf er gestalte aan gegeven maar het eind daarvan is nu bereikt. Men begint gevoelsmatig bijvoorbeeld te zeggen: ik wil gewoon luieren, ik wil fietsen. Zo'n mens kan dan eveneens overdreven doorslaan in opkomen voor zijn gevoel en dat mentaal onderkoeld stevig neerzetten, haast opeisend.

Het zijn maar hele simpele voorbeelden maar houd er rekening mee dat als jij je langdurig hebt ingehouden en vanuit spanning dingen hebt nagelaten, dat je daarna in die tegenpool gaat zitten en kan doorschieten.

Accepteer als eerste dat je doorschiet. Wees je daarvan bewust want dat gebeurt bijna bij iedereen. Als jij je daar echt van bewust bent, dan weet je dat het gebeurt terwijl je het aan het doen bent en kun je er op terugkomen. Je kunt dan ook zeggen: sorry maar ik heb me te vaak ingehouden. Dat is uiteindelijk ook je eigen verantwoordelijkheid, je had eerder iets kunnen zeggen. Je kunt uitleggen dat het te zeer doet, dat je overprikkeld raakt bij van alles en nog wat. Vraag ook of mensen even niet op alle slakken zout willen leggen als jij iets zegt, omdat het er net te fel uitkomt allemaal. Niet dat de omgeving dat altijd zo subliem zal kunnen. Zij zijn natuurlijk op dat moment ook geprikkeld. Geef echter wel aan dat je overprikkeld bent.

Houdt er dan vervolgens ook rekening mee dat de ander zich ook aangetast in zijn eigenwaarde kan gaan voelen, want die denkt dat hij/zij toch zo goedbedoelend jou bijvoorbeeld ruimte heeft gelaten voor zaken, terwijl je veel meer wilde dan de ruimte die je genomen hebt. Dus de ander voelt zich ook in de kraag gevat en begint in de verdediging te komen.

Hoe kan de man het vrouwelijk principe in zich realiseren en hoe kan de vrouw het mannelijk principe in zichzelf realiseren?

Belangrijk is dat je altijd je eigen vermogen bewust aanspreekt om te signaleren wanneer jij je wezenlijk onprettig voelt. Dat vraagt om waarachtig en constant zelfonderzoek.

Als je als jong kind wezenlijk voelt wat eigenwaarde is en je leeft in een maatschappij als die van ons, dan zal het niet eenvoudig blijken te zijn om die natuurlijke eigenwaarde blijvend gestalte te geven, gezien de oplettenheid, aanpassing en correctiedrang van anderen naar jou toe gericht en de maatschappelijke structuren

die aanpassing vragen. Ondermeer geldt dit ook ten aanzien van de bestaande beeldvorming van hoe, jongens en meisjes, mannen en vrouwen 'dienen' te functioneren.

Het signaleringssysteem van jezelf om wezenlijk diep aanvoelend te zijn waar je niet functioneert, is daarom de eerste aanzet tot herstel. Want als je niet weet wat je dient te herstellen, dan oefen je maar wat in het wilde weg. Vaak is het helpend om te onderzoeken tot wat voor type mensen je wordt aangetrokken in de buitenwereld. Dat kan zijn in partnerschap, soms bij ouders, bij vrienden, of het type werk dat je doet. Dit gebeurt omdat je vaak als een magneet wordt toegetrokken naar personen die iets uitbeelden wat je zelf nog onvoldoende kunt. Zij zijn een soort eerste spiegeling ter zelfherkenning. Ook is het jezelf bewust zijn van de vrouwelijke en mannelijke oerprincipes een steun bij zelfreflectie. Het gaat dan niet op de eerste plaats om de onderlinge verhouding van de principes, want die verhouding is zoals jij van nature bent geschapen, maar over hoe al of niet zuiver jij je daartoe verhoudt.

Als je voelend bent wat je mist, is het belangrijk om jezelf de rust en de ruimte te geven om daaraan te werken. Ga nimmer dwangmatig daarmee overweg. Dat zie je vaak optreden.

Je kunt dat bijvoorbeeld waarnemen bij vrouwen die op een gegeven ogenblik heel emotioneel zijn geworden. Zij voelen zich te weinig gezien, anderen hebben hen te onnadenkend betreden en dan willen ze daar ineens paal en perk aan stellen. Dan wordt dat rondgebazuind, te schreeuwerig, te haatdragend, gewoon te fel. Niet lief voor zichzelf en ook niet vergevingsgezind naar de ander. Dan ontstaat er een steeds grotere polariteit.

Door te kiezen om steeds vrouwbewust met jezelf overweg te gaan, kun jij je vrouwelijke waardigheid steeds dieper verinnerlijken door elke keer wanneer jouw grenzen overschreden worden, jezelf moed in te spreken om te benoemen wat dat gevoelsmatig met je doet. Als dat opgehelderd is, daar dan zorgvuldig over te spreken, zowel naar jezelf toegericht als naar de ander toe en aan te geven dat je graag wilt dat daar voortaan andersoortig rekening mee gehouden wordt. Als je te schreeuwerig wordt, verlies je vaak contact met de werkelijkheid en de ander sluit zich emotioneel af. Gedraag je vrouwelijk waardig en geef die wezenlijke beleving de vormkracht door zelf anders te handelen, minder onnatuurlijk inschikkelijk te zijn en meer aangevend aan de buitenwereld wat jij behoeft om je gelukkig te weten. Handel op een manier dat men ervaart dat je daar gelukkiger door wordt. Dus als je wezenlijke keuzes maakt zal dat je uitstraling van zelf-verzekerdheid uiteindelijk doen verbeteren.

Als man kan je ook zo'n expressie afspreken met jezelf. Je kunt je gevoelig inleven in dat wat je in wezen echt wenst uit te zetten en na te laten. In het mannelijk principe is dat actief en er is de

hang naar vormkracht en daarin expressie te leggen. Dus de man dient te leren onderzoeken wat hij wezenlijk wenst uit te reiken en toekomstbestendig wenst na te laten aan zijn nageslacht en/of de wereld waarin hij staat. Door zijn woorden en daden, zijn werken al of niet zichtbaar in het maatschappelijke veld. Het gaat niet om grootschalig of kleinschalig. Het gaat erom dat het hem wezenlijk raakt. Een boom planten kan al genoeg zijn, als symboliek, of een gedachtegoed dat je meegegeven hebt aan je kinderen of je collega. Dat soort zaken is wezenlijk van belang.

Als vrouw ben je verbonden met de schepping, je geeft leven door middels je kinderen. Vrouwen met een sterk vrouwelijk oerprincipe in zich die niet letterlijk kinderen baren, zullen vanuit dit vrouwelijk principe hun gevoelswereld en intentie achter willen laten aan de wereld. Veel vrouwen die niet kiezen om kinderen te krijgen of onvrijwillig kinderloos blijven, wensen menigmaal op een ander niveau zorgdragend naar de mensheid zaken neer te leggen, sterk aan hun gevoel gekoppeld.

In evenwicht brengen van de aangetaste principes.

Rustig spreken is zeer belangrijk als je uit wilt leggen aan de ander wat je behoeft. Als je opgewonden bent, dien je niet te spreken. Wacht dan tot je in rust bent en wacht ook tot de ander in rust is. Anders heb je te maken met verloren kansen. Vraag aan de ander geen totale verandering daar ook jouw verandering tijd behoeft en je er samen in dient te groeien.

Bouw het dus stapsgewijs op. Het is jouw persoonlijke verantwoordelijkheid om het niet zover te laten komen dat je al doorgedraaid bent voordat je om verandering vraagt.

Als je die persoonlijke verantwoordelijkheid niet genomen hebt en vervolgens van de ander eist wat jij tekort komt, dan doe je dwangmatig een verzoek aan de ander om in te vullen wat je zelf hebt laten liggen, namelijk je persoonlijke verantwoordelijkheid op je te nemen, gebaseerd op zelfbelang. Start daarmee en niet met je eisen en je verwachtingen.

Als je dat getoond hebt en reeds meermalen in langduriger gesprekken, sta er dan bij stil wat dat voor de ander moet zijn, want die ander heeft jou als partner of als vriend of als collega die zich niet wezenlijk gelukkig voelt. Dat doet de ander ook iets. Dus trek niet de beleving alleen naar jou toe, want dat de ander zich niet prettig voelt, geeft aan dat het ook werkelijk iets betekent voor degene die met jou is.

Afronding:

Wanneer de tijd komt dat het mannelijk en vrouwelijk principe in onszelf tot heelheid gaat geraken, groeien wij toe naar de ervaring waarin wij het innerlijk partnerschap met onszelf aangaan. Dit innerlijk huwelijk met onszelf zal uiteindelijk dienstbaar zijn aan de hogere krachten in het Universum om in dienstbaarheid uit te groeien naar het Kosmisch Huwelijk in onszelf. Al-Een, onverbrekkelijk bewust verbonden met de grotere krachten die het heelal aansturen en waar wij onmiskenbaar een onderdeel van zijn.

De tweede Spirituele Familiedag wederom een groot succes

Op 18 april 2009 werd de tweede Spirituele Familiedag georganiseerd in een kerkje te Maarn. Er waren meer dan 80 leden.

(Momenteel kent de Familie al meer dan 230 leden, worden er ruim 350 nieuwsbrieven per post verstuurd en ruim 500 digitaal.)

Fijn om elkaar in verdiepende zin ontmoet te hebben.

Het zangduo To-Be heeft de dag prachtig muzikaal omlijst. Grote dank daarvoor!

Voor diegene die niet aanwezig konden zijn, leek het ons een goed idee om de Ontwikkelingspoorten die deze dag door Marieke werden vrijgegeven hier nog te vermelden met een korte uitleg erbij:

Ontwikkelingspoort 1

Sta-vast-zijn, innerlijk willend, positief gericht, wezenlijke vooruitgang boeken. Wie zichzelf bekent telkens weer, onnavolgbaar, zal zich meten met wat het leven aanbiedt. Wie zichzelf bevrijdt van onecht gedrag en zichzelf niet langer bewust voorbijloopt, maakt ruimte voor waarachtig betoon, langdurig van aard. Hiermee wordt gezegd dat wat van binnenuit gekend wordt, niet verloochend mag worden door de persoon zelve. Zichzelf-zijnd zullen anderen wijken die geen wezenlijk perspectief bijdragen aan de eigen ontwikkelingsgang. Wie zichzelf liefheeft, vermeerdert anderen in aanschijn en verbreedt het collectief weten wat allen betreft. Iedere stap voorwaarts in zelfaanname, creëert een wereld in vooruitgang geplaatst. Heb uzelve lief bovenal en verspreid uw liefde ronduit.

Stavast = je mag niet meer wijken. Jij bent verantwoordelijk voor wat in jou gekend wordt. Alleen jij kan de kar trekken van jouw potentie, niemand anders. Jij bent echter ook degene die daar sturing aan moet geven. Je mag niet wijken voor dat wat je in jezelf beluisterd hebt. De wijze waarop je dat doet, heeft met zelfrespect te maken. Het heeft te maken met de diepte van de aanname van wie jij bent voor zover je jezelf op dat moment aangenomen hebt en kent. Dat houdt onvermijdelijk in, dat als jij jezelf durft lief te hebben, dat je liefde dan mede naar anderen toe verspreid gaat worden. Iemand die zichzelf echt aangenomen heeft, heeft ruimte om van meerderen te houden. Het hart is vrij, omdat jij je hart niet verzwakt naar jezelf toe.

Als jij je ding doet, licht het collectief veld daarvan op.

Als jij bent die je bent, voelen anderen in jouw nabijheid zich uitgenodigd om zichzelf te zijn. Dus jij belicht hen, doordat jij in je eigen licht durft te gaan staan. Dat veld spreidt zich uit, omdat wat jij bent zich in het collectief veld prent. Hoe je anderen belicht, etst eveneens in het collectief veld. Hierdoor is er meer belichting in het collectieve veld, waardoor anderen ongemerkt aangeraakt gaan worden, ook voorbij de mensen die je letterlijk ontmoet. Dus als jij je ding doet, licht het collectief veld daar van op.

Heb uzelf lief bovenal en verspreid uw liefde ronduit.

Er wordt gezegd: durf jezelf bovenal lief te hebben en verspreid dat "ronduit". Als je je naam centreert in je lichaam, dan is je lichaam de spil. Je handen leggen vlak onder je navel is je handen letterlijk leggen op het middelpunt van je lichaam. Als iemand goed in zijn middelpunt leeft, dan wordt het auraveld gelijkmatig om iemand heen verspreid. Dan is er evenveel auraveld achter, voor en opzij van je lichaam. Dus hoe mooi is dan het woord "ronduit". Een auraveld kent flexibiliteit. Als je jezelf dieper nodig hebt, komt je auraveld dichterbij jezelf toe, maar als je vrij en frank in jezelf leeft, kan het auraveld enorm groot zijn en leven velen ongemerkt in jouw auraveld. Dit is iets om eens bewust bij stil te staan. De beste bescherming is in jezelf te wonen. Als jij jij bent en je bewoont 100% je lichaam, je huis, je tempel, dan kan niemand in die vertrekken wonen, want jij woont er. Leegstand in jezelf betekent lege ruimtes en iedereen trekt in jou binnen. De naamsoefening is de sterkste bescherming die je kunt hebben, want alle oude projecties laten los. Alles wat je niet bent, voelt zich niet thuis als jij je naam noemt en gaat in de loop van de tijd uit je auraveld. Als je weer een schoon auraveld hebt en je woont er integer in, ben je beschermd, dan kan je stavast zijn en dan kun je je liefde "ronduit" verspreiden. Als jij goed de spil bent, dan vormt die energie zich gelijkmatig om je heen in de ruimte in de grootte of de nabijheid, zoals het voor jou goed is.

Ontwikkelingspoort 2

In gradaties van zijn, zal ieder zich betonen, daar ieder waarachtig zijn eigen-zijn dient te believen. Wie zichzelf behartigt, langdurig, verandert in aanschijn en vertegenwoordigt steeds dieper gevoelig licht. Onveranderbaar zal dit licht manifest worden en anderen aansteken zichzelf te belichten. Wees daarom bereidwillig van aard, lichtmanifest te zijn daar waar dit zich buitengewoon vertoont.

Idioom:

Je Betonen: waarachtig zijn wordt betrokken en afspiegeling van het diepere zijn vindt plaats. Het is op de maat van je eigen zielsechtheid functioneren.

Believen: zoals je een maaltijd met smaak durft aan te nemen, zo dien je ook jezelf met smaak aan te nemen.

Waar evolutie gaande is, is scheppingsenergie actief en dat is licht.

Op het moment dat je jezelf durft te zijn, ben je in je eigen zelfstandige evolutie geplaatst en waar evolutie gaande is, is scheppingsenergie actief en dat is licht. Hoe meer jij in 'ont'wikkeling staat, hoe meer jij je als het ware afpelt om steeds lichtvoetiger je kern te ontmoeten; daar kan je kern lichtgevoelig doorschijnen. Er wordt in deze poort ook benoemd dat ieder in zijn eigen exclusiviteit van licht gekend dient te worden en dat daar grote verschillen en gradaties in bestaan in de mate waarin die afpelling plaatsgevonden heeft, maar ook in het verschil van de unieke waarnemingen van ieder, want de één pelt dit af, de ander dat. De één heeft die variatie in een kwaliteit, de ander een andere variatie.

We zijn wie we zijn, zoals we bedoeld zijn te zijn.

Zoals op Gods akkers geen enkel bloemetje er hetzelfde uitziet, al lijken ze op elkaar, zo is het ook met de mens. Dus we mogen nooit jaloers zijn op wat een ander uitschijnt. We zijn er alleen verantwoordelijk voor, zelf te gaan schijnen. Door jezelf elke keer weer bewust aan te nemen (bijvoorbeeld door de naamsoefening) kan het licht van de eigen kern door de variatie die jij bent, uitschijnen.

Ontwikkelingspoort 3

De aarde beeft onder de opschuddingen die behoeft worden om vooruitgang te boeken. Mensen raken verward, ontsteld en buitenzinnig. Voorbij dit alles manifesteert zich een steeds groter wordend omhullend licht, welke intentioneel de mens gegeven wordt ter behoeding van zijn wezenlijk waarachtig lichtveld. Een ieder die zich bewust verheven gedraagt en zich hier vanuit manifesteert, kan slechts in eenvoud toekomst baren, lichtgevend van aard. Wees daarom bevrijd uzelf in het uitmonden van boodschap en getuigenis mits de eenvoud dragend is voorbij al.

Je "licht" vanuit eenvoud gebracht, roept geen tegenkracht op.

We mogen het licht niet onder de korenmaat laten schijnen. Ben je aangeraakt, dan ben je aangeraakt en dan ben je in opdracht om dat uit te dragen. Draag het alleen in eenvoud uit. Dat is de kunst. Je dient wel verheven te durven staan om het uit te drukken, want je moet soms naar voren treden. Je bent gezonden om het te manifesteren, maar het doel vanuit eenvoud is de kracht die geen tegenkracht oproept. Verhevenheid van alleluja-zie-mij-hier, is niet de weg in deze tijd.

Velen worden opgeroepen zich in hun licht te bekennen in de mate van de doorleving waarin ze staan. In de potentie van die doorleving dient u en anderen te spreken. Verschuil je licht dus niet, maar breng het in eenvoud en van daaruit is ook de volgende prachtige vierde poort gegeven.

Ontwikkelingspoort 4

Eenvoud getuigt van stille erkenning, stil verbond met het Goddelijke besef, stil doorlaatbaarheidbetoon, stille genoegdoening. In de verantwoording naar het eigen zelf toegelegd, vindt de bevrédiging (met accent op vrede) het diepst plaats. Wie vanuit stille inbedding in zichzelf, zich betoond weet aan anderen, verdient waarlijk meesterschap. Het zij u gezegd.

Het goddelijke resoneert door wat betoond wordt aan de ander, als het ego wijkt.

De stilte in het eigen wezen dient zo ingebed te zijn in bekend zijn met de materie die in aandacht en betrokkenheid naar buiten toe uitgebracht wordt, dat het goddelijke daar als het ware doorheen resoneert. Het 'ik' maakt ruimte voor de Goddelijke Aanwezigheid, omdat het zich erkend weet als drager van het evolutionaire besef van de ziel op dat moment. Het ik weet zich tijdelijk in die stroom van de opdracht tot een groter zijn te verhouden, laat even los om het goddelijke doorgang te geven. Dat kan alleen als de persoon die zich hiertoe opgeroepen voelt, zich zo in eenvoud inbedt in het godsgedragen zijn, dat in wat vertolkt dient te worden nimmer het ego spreekt, maar dat het gezondene tot de mens gericht wordt in de boodschap die vertaald wordt. Dat is een exclusief gebaar waar velen in deze tijd toe opgeleid worden. Zelden wordt daar echter nog meesterschap in bereikt, omdat men de valkuil van de zelfoverstraling (nog) niet aankan. Men is zo glorieus, in licht verheven de boodschap te vertolken, dat men de ander overschaduwet.

De valkuil van overstraling van de ander. Eenvoud dient de draagbaar van de boodschap te zijn, wil het lichtveld een zuiver intentioneel veld creëren.

Licht is licht en in eenvoud kunnen mensen het dragen, maar als er teveel licht explosief bewust getoond wordt, dan vindt er overstraling plaats waardoor de mens het in zijn natuurlijke hart niet kan inbedden. Die gaat zich dan klein en bevoegd voelen, of denkt: dit-ben-ik-niet-waardig en dan krijg je een discrepantie tussen degene die het vertolkt en degene aan wie het geschonken wordt. Als degene die het brengt meer gezien moet worden, dan degene die het ontvangen mag, vindt er een frictie plaats. Dat is wat deze poort aangeeft. Het is belangrijk dat de licht intentie die zich in jullie ontvouwt of ontvouwen heeft, goed in de verhouding komt van geven en ontvangen. Ook al voel je je verheven in de positie dat je iets mag doorgeven omdat de doorleving gevorderd is en de waarachtigheid zuiver en juist is, dan nog is de eenvoud de draagbaar van de boodschap waarmee je het aan de ander schenkt. Daar ligt de toetssteen voor jullie en voor mezelf. Dat is waartoe we ons verhouden, willen we het zuiver doen en wil het lichtveld een zuiver intentioneel veld creëren. Als het een overschaduwend veld is, omdat het veld teveel gemanifesteerd wordt vanuit de wenskracht van het 'ik' om glorieus te zijn, dan verzwakken we anderen daarmee. Dat is nooit de intentie van licht. Dan creëer je indirect afgescheidenheid, omdat mensen zich te nietig gaan voelen, te klein te afgezonderd.

Ieder verlangt naar licht en iedereen heeft licht in zichzelf. Het ligt er als zaad. Als zaad in mensen gaat ontkiemen en het wordt zichtbaar(der), dan gaat het juist om de eenvoud waardoor de ander er van kan genieten, maar als het zaad zich opblaast en overrijp excelleert, raken anderen ervan verbijsterd, waardoor ze er niet bij kunnen blijven.

Verslag van enkele vragen die gesteld zijn op de Spirituele Familiedag aan Marieke en door haar beantwoord zijn. (In schuin schrift staan de vragen vermeld en de samenvatting van de beantwoording van Marieke volgt daarna.)

Het belang van open ruimte

Wat zijn de intrinsieke waarden van de open ruimte voor de mens en de rest van de natuurlijke wezens (als het ware de niet door de mens zelf ingevulde ruimte)? Is de open ruimte van levensnoodzaak voor de mens?

We kennen in de Nederlandse taal wel de woorden van: 'het is zo belangrijk om even naar het luchtledige te mogen staren'. Even zonder uitzicht te staren.

Een horizon geeft je de ruimte dat je weg kan turen om als het ware daarna weer dieper jezelf te bewonen. Het 'vol-ledig Zijn'. Want in de gedachteloze staat, in de niet (in)beeldende staat ook, ontstaat soms het spontaan gewilde in jezelf zonder nadenken of zonder voorbode vooraf. Als je in een samenleving niet meer op deze wijze weg kan turen en steeds opnieuw bezet raakt met opgelegde indrukken, is het steeds moeilijker om in leegte jezelf te hervinden in je oorspronkelijke staat voorbij de dingen die van buitenaf aangebracht zijn.

Dat houdt in dat in culturen als deze in het westen, waar de buitenwereld steeds letterlijk voller en hectischer wordt van indrukken, je in een hogere zorgvuldigheid en bewuste aandacht moet kijken naar de voorwerpen zoals die geschapen zijn door de mens zelf. Hoe ethisch verantwoord ze er (nog) uitzien, hoe zelfs bepaalde voorwerpen of architectuur inspiratie kan oproepen maar ook de tegenpool hiervan, die ontvreemdend op je doorwerkt, te doorzien. Een voorbeeld hiervan is de horizonvervuiling. Je hebt het dan over architectuur of een opeenstapeling van bouw zonder ethische samenhang, wat een dissonant scheidt in je waarnemingsveld. Je ziet dan vaak dat mensen in een dergelijke omgeving hun gedachtegangen die de hele dag door hen heen kruisen niet goed kunnen ontladen, vrij kunnen zetten en los kunnen laten. Je creëert hiermee op de lange duur bij grotere groepen mensen meer psychische nood, omdat ze de stilte in zichzelf niet meer herkennen. Want volheid is geen luchtigheid en je moet soms opgelucht raken om vernieuwing weer aan te kunnen. Dat kan een grote motivatie zijn om ervoor op te komen dat er geen horizonvervuiling plaats kan vinden. Dit houdt tevens de oproep in om een grotere achtzaamheid neer te leggen bij ethisch verantwoorde architectuur of de aanleg van natuurlijk schoon, zoals parken, vijvers, plaatsen waar dieren natuurlijk leven en bovenal natuurgebieden intact te laten. Dit alles opdat mensen hun eigen luister nog kunnen voelen, de ruimte kennen voor eigen creatie in denken, voelen en handelen. Je dient vooral van binnenuit in luister gezet te worden in plaats van dat de buitenwereld onze waarnemingsvelden overmatig opvult, want deze luister is persoonseigen. Bijvoorbeeld: ieder van ons richt zijn huis in naar de eigen smaak. Je brengt daar de voorbeelden in die associëren met wie je bent: dat stoot/stoort niet. Maar soms moeten we er niet aan denken om in het huis van een ander te wonen omdat dat wel stoot, want dat is niet jouw belevingsveld dat zich weerspiegelt ziet. Zo is het ook met architectuur en met horizonvervuiling door bouwwerken: het moet maar klikken of in het geheel niet. Als er teveel bedachtheid zit op bepaalde plaatsen waar veel mensen leven die daar niet aan voorbij kunnen kijken, dan bekruipt het de mensen omdat hun innerlijke wereld daardoor verstoord wordt én de vrijheid van de eigen ongekunsteldheid. Dat is een kardinaal woord: ongekunsteldheid. Het is allemaal teveel bedacht. Het kan prachtig zijn maar als het te opleggend is en de mens zijn vrije natuur niet meer herkent, dan leidt de mens verlies. Wat de vrije natuur geeft en wat de vrije hemel geeft, daar kan je naar uren, daar kan je jezelf in hervinden. De eigen luister of je eigen creativiteit, je eigen (door)luchtigheid kan daar veel makkelijker ontstaan.

Samenwerking van diverse stromingen in de geneeskunst

Hoe kunnen we meer onderlinge nieuwsgierigheid opwekken bij diverse stromingen in de geneeskunst naar elkaar toe? Zodat er bij de behandelaars meer interesse komt voor zowel de reguliere kant als voor de complementaire kant waardoor er een integratie kan komen?

Hoe kunnen we zelf als patiënt verantwoordelijkheid nemen voor onze gezondheid zodat we zelf daaraan meewerken?

Mijn ervaring is dat mensen die veel te danken hebben aan de 'integere' complementaire zorg of andere vormen van spirituele genezing, veelal hun mond houden bij de reguliere specialisten en artsen, omdat ze bang zijn om daarop aangevallen te worden, wat ook veelvoudig gebeurt is. Doordat veel mensen afdekken hoe ze zich complementair gesteund voelen, is het ook zo dat de reguliere wereld als een oneigen bolwerk voor een groot deel kan blijven voortbestaan. Dus ik kan alleen maar van daaruit een oproep doen, dat als je in je eigen fysieke en/of geestelijke zijn echt steun ondervonden hebt aan niet-reguliere middelen of therapieën, daar toch melding van te doen, met name ook in de reguliere wereld. Want ze zullen het niet zomaar aan willen nemen als niet heel veel mensen zich daar ruiterlijk in bekennen.

Lang geleden, toen ik nog een eigen praktijk had waarin ik ondermeer aurahealing gaf, gebeurden er zo nu en dan plotselinge echte wondergenezingen. Zo is er bijvoorbeeld van iemands genezing een hele film in het ziekenhuis gemaakt hoe uitzonderlijk snel deze persoon genas, omdat de reguliere specialisten dachten dat zij, onduidelijk voor henzelf waar de oorzaak lag van deze 'spontane' genezing, daar de vinger op konden leggen ten bate van hun medische therapieën.

Menigmaal komt het voor dat de patiënt in kwestie het niet openlijk zegt, zoals ook mijn cliënt die ik hierboven benoemde. In de reguliere wereld wordt gevoeld dat er aan het alleenrecht van hun bestaanszekerheid wordt getrokken en is er sprake van defensieve angst of onverholen weerstand tegen de andersoortige omgang met ziekten. Echter veel integer complementair werkende mensen staan open voor samenwerking met de reguliere vorm van geneeskunst ten dienste van hun cliënt omdat juist de wederzijdse aanvullingen op elkaar heel bijzonder kunnen zijn ten positieve voor de cliënt van de gezondheidszorg. De integriteit van de hulpverlener en zijn vakvaardigheid dient hierin wel centraal te staan. De gezondheid van mensen verdient optimale ondersteuning en inzichten die waarlijk gestoeld zijn op serieus (innerlijk) onderzoek en ervaring.

Je hebt in deze tijd steeds meer zeer gevoelige mensen met een fijngevoelige fysieke gesteldheid en stofwisseling. Deze mensen kunnen vaak de grovere medicaties niet goed verdragen. Er gebeurt bijvoorbeeld bij mij al een wondertje met een halve Paracetamol. Waarom, omdat ik mijn hele leven geen reguliere medicijnen heb gebruikt. Toen ik een keer een ernstige Lyme-infectie heb gehad met twee keer een antibioticakuur, is meer dan vier jaar lang mijn hele darmstofwisseling ernstig verstoord geweest en heb ik allergie ontwikkeld naar bepaalde voedselproducten. Zo gevoelig reageert dat bij mij. Er zijn heel veel mensen met een hoge sensitiviteit die gewoon de reguliere middelen niet verdragen. Daar moeten artsen ook een besef op krijgen dat hun medicijnen niet voor eenieder geschikt zijn. Je mag heel blij zijn als je prima daarmee overweg kan - dat is echt iets om dankbaar voor te zijn - maar als het niet zo is, dan dienen artsen ook geschoold te worden dat er ook groepen mensen zijn die deze vorm van medicatie amper tot niet verdragen.

Hoe creëer je dat er bij de behandelaars meer interesse komt voor zowel de reguliere kant als voor de complementaire kant waardoor er een integratie kan komen? Deze doorbraak kan geschieden door op de specifieke gebieden waar de artsen die zich wél complementair hebben willen laten scholen, omdat zijzelf persoonlijk zich daar bijzonder toe aangetrokken voelen, als zij blijken en wetens zich ongeschonden presenteren binnen zelfopgezette symposia en daar mensen in algemene zin op uit nodigen. Zij die bereid zijn een lans te breken, veelvoudig, multidisciplinair en ieder binnen het eigen vakgebied en daarin werkelijk gaan staan op deze door henzelf gecreëerde dagen, zijn in staat de verandering te genereren. Alleen dán kunnen de reguliere vakgroepen in de gezondheidszorg daar niet meer onderuit, wanneer de artsen die zich onderling steviger verbonden hebben in de complementaire verbreding die men zelfbewust verkozen heeft, collectief naar buiten treden. Wat ik innerlijk waarneem is dat, hoewel veel mensen goedwillend zijn, dat dit soort grotere collectieve verbindingen, gekoppeld aan symposia op hun vakgebied nog ontbreken en dat daar echt op gewacht wordt.

Ook is het mooi om zo iets op te zetten in een bepaalde volgordelijkheid. Dus je neemt uit het gebied van artsenij meerdere onderwerpen, bijvoorbeeld keel- neus- en oorartsen, kinderartsen, rondom zwangerschap en geboorte, mensen rondom palliatieve zorg, (je zit daar niet allemaal in de bevoegdheid voor), maar probeert als het ware een serie symposia op te zetten die bij wijze van spreken twee jaar beslaat, waar om de twee maanden een nieuw symposium is in een bepaalde cadans die op elkaar aangesloten is. Dan win je onvermijdelijk aandacht als je dit niet met pretentie doet maar vanuit de eenvoud van dienstbaarheid naar de cliëntengroep toe en de samenleving als geheel. Als je deze ervaringen deelt en je laat cliënten ook aan het woord, rondom wat aanvullende therapieën met hen gedaan hebben, dan geef je een beeldend bewijs van het effect van waar je mee bezig bent. **Positieve verschuivingen in de gezondheidszorg worden niet bedacht maar getoond in de werkelijkheid waarin rekenschap afgelegd wordt van de getoonde resultaten.**

Spiritualiteit binnen de hulpverlening

Hoe kunnen we binnen de hulpverlening meer spiritualiteit brengen? Moeten we dan denken aan specifieke vormen die op dit moment het beste aansluiten, of moeten we gewoon kijken naar samenwerkingsvormen waarin de individuele krachten gebundeld worden?

Dit betreft ook het hele gebied van de geestelijke gezondheidszorg en de psychiatrie.

Mijn begeleiding zegt dat de voldaanheid van mensen die op een ongewone wijze positief effect hebben bereikt bij mensen die diep en langdurig uit het lood waren en als 'onbehandelbaar' geregistreerd stonden, dat deze voldaanheid het kenmerk is dat deze mensen op het juiste spoor zitten.

Dat houdt in: dat het verzamelen van mensen met een hoge mate van voldaanheid rondom verrichtingen en therapieën die ze geschonken hebben aan mensen die langdurig ontregeld waren en waar men geen bijzondere verwachting had nog op herstel, dat deze mensen zich moeten verenigen. Zij moeten durven te participeren in een samenwerkingsverband van gelijkgestemden waarin het om het even gaat. Daarmee wordt bedoeld dat al die inzet gelijkwaardig is; het is allemaal uitzonderlijk en nieuw. Je verliest elkaar als de een zich gaat bewijzen dat hij beter is dan alle anderen. Dus: het is om het even.

Je brengt mensen bij elkaar die vanuit voldaanheid terug kunnen kijken op wat ze bereikt hebben via therapieën en andere vormen van benaderen, naar mensen die 'afgeschreven' waren. Je maakt presentaties van die verschillende typen behandelwijzen, wat je onderbrengt in meerdere dagen, waarin vakgroepgenoten zich kunnen scholen aan bijzondere andere methodieken. Door er kennis van te nemen en dit te laten presenteren door de mensen die vanuit die voldaanheid hierin gefunctioneerd hebben, laat je deze kennis onderbrengen in lesprogramma's. Zodat mensen die echt willen, breder kennis kunnen maken met een aantal 'technieken', waarin ze zelf hoofdkeuzes kunnen maken in bijvoorbeeld 1 of 2 vormen. Wat belangrijk is: de kwaliteit van de mensen die uitgenodigd worden en hoe zij zich verhouden tot de anderen. Want het risico zit erin dat één iemand zich belangrijker voelt dan de anderen. Ze hebben allemaal gelijk recht van spreken. Ieder moet pal gaan staan voor zijn eigen deel, waardoor je het bredere spectrum zichtbaar maakt wat men collectief uitbeeldt. Want ik zeg maar zo: ieder krijgt de genade waartoe hij uit kan monden. Jullie hebben ook allemaal je eigen specifieke kwaliteiten en dat dient bij ieder van jullie tot bloei te komen, daarin ben je aan elkaar gelijkwaardig. Dit zou een oproep in kunnen houden, bijvoorbeeld geplaatst in een (vak)tijdschrift, om deze mensen aan te trekken, zodat als zij veel voldaanheid kennen over het langdurig begeleiden van mensen die opgegeven zijn met andere vormen van therapieën dan die algemeen gebezigd worden. De vraag is of zij zich bijvoorbeeld dan willen melden bij iemand die als contactpersoon dit wil opzetten. Niet alleen voor onderlinge uitwisseling maar ook om dan gezamenlijk hier vanuit een symposium voor te bereiden zodat er, eventueel in meerdere dagen, al die vormen getoond gaan worden en aan de hand daarvan een lesprogramma opgezet kan worden wat mensen kunnen volgen om tot keuzes te komen voor hun eigen ontwikkeling. Als je dat eenmaal rond hebt, dan begint het te lopen. Je moet tegenwicht bieden door op een positieve manier in je eigen gelijk te gaan staan. Dat is niet vóór of tegen: het is wat het is, want het is doorleefd. Als deze mensen zo voldaan zijn, dan is het doorleefd. Het gaat hierbij niet om een of twee cliënten, ze hebben er velen gehad die ze op een uitzonderlijke manier daarin geholpen hebben.

Vragensteller: Je hebt het over mensen die opgegeven zijn, maar ik kan me ook voorstellen dat het mensen zijn die een flinke problematiek hebben en die gesteund worden door een bepaald soort therapie, dat die daar ook onder vallen.

Die vallen daar helemaal onder. Maar weet je wat het is: wil je de reguliere wereld overhalen, dan willen ze het zien aan de opgegeven gevallen, zo werkt het. Dat vervolgens al deze therapieën goed werken naar mensen die minder opgegeven zijn, dat is zeker waar.

Zou je daarnaast ook een oproep kunnen doen dat je mensen met een positieve ervaring in de hulpverlening oproept om de naam van hun behandelaar te noemen?

Ja, dat is een mooie ingeving van je. Wat zou gedaan kunnen worden? Het opzetten van een cliëntencollectief voor de (geestelijke) gezondheidszorg, die met elkander vergaren wat de beste therapeuten zijn voor welk type zaken. Dan zal je merken dat daar een enorme behoefte aan is.

Andersom ook: Je hebt vele type hulpverleners qua vakgroep. Echter je dient niet alleen naar het beroep te kijken maar ook naar het unieke van iedere hulpverlener als mens. Als een mens goed aangeschreven staat in zijn vakmatigheid door degene die als cliënt van de diensten van deze hulpverlener heeft mogen gebruiken of kennis daarmee heeft gemaakt, dan blijkt al snel dat iemand speciale talenten heeft in een onderdeel van zijn vakgebied. Het is een hele andere ordening wanneer hulpverleners beschrijven wat zij het meest met liefde doen, want je heet psychiater, maatschappelijk werker, etc. maar je hebt een voorkeur voor probleem A, B en C en therapie dat en dat en de rest moet je wel doen, maar je vindt het maar niks. Waarom maken hulpverleners niet betere beschrijvingen van waar ze voorkeur voor voelen en waar ze zelf ook aan ontwikkelen? Mijn ervaring is dat de mensen die ik gestimuleerd heb om specifiek hun vaardigheden te beschrijven binnen hun vakgebied, cliënten krijgen die beter bij hen passen in wie zij zijn en aansluiting hebben op hun vaardigheden. Zo zou je dat ook kunnen doen als je arts bent, of je hebt een ander beroep: maak gewoon eens een visitekaartje met precies wat je nou écht leuk vindt om te behandelen of aan te gaan, in plaats van wat verwacht wordt. Dan selecteer je de cliënten uit, maar het is een genoegen voor jou én voor de cliënt want je doet er echt niks verkeerd mee.

Afscheid Nico Buys als penningmeester en introductie nieuwe penningmeester Niels van Loon van Stichting de Vrije Mare

Na getrouwe dienst heeft Nico Buys, ondersteunt door zijn vrouw Jacqueline, gekozen het penningmeesterschap los te laten om weer meer tijd en ruimte te hebben voor hun gezin. Wij zijn dankbaar voor hun beider langdurige inzet en vinden het fantastisch dat de 'penningen' zo zorgvuldig beheerd zijn geweest. Niels van Loon neemt nu deze functie over en stelt zich hieronder persoonlijk aan u voor. U zult begrijpen dat wij met een gerust hart hem de 'penningen' van de stichting toevertrouwen en blij zijn met zijn komst als nieuw bestuurslid / penningmeester van Stichting de Vrije Mare.

Mijn naam is Niels van Loon, 40 jaar, geboren en getogen in het Brabantse en inmiddels al 22 jaar met veel plezier woonachtig in Rotterdam. Ik ben getrouwd met Wendela en vader van 4 prachtige dochters Carlijn (10), Quirien (8), Marit (7) en Wytske (5). Één van de leukste bezigheden die ik ken is samen met mijn kinderen optrekken: de stad in, samen koken, spelletjes doen enzovoort.

In het dagelijkse leven werk ik als verandermanager of interim-manager bij EquaTerra in vraagstukken rondom uitbesteding (outsourcing) van ICT diensten. Ik vind het leuk om bij verschillende organisaties over de vloer te komen en geniet van de diversiteit die ik daarbij tegenkom.

Naast mijn gezin en werk probeer ik op een aantal terreinen als "vrijwilliger" bij te dragen aan het vormen van een betere samenleving voor ons allen. Zo ben ik lid van de Raad van Toezicht van een stichting in de kinderopvang (SWK Groep), secretaris van een stichting die sponsors zoekt om beter onderwijs op lagere scholen mogelijk te maken (Vrienden van Leonardo onderwijs) en sinds kort dus ook als penningmeester van De Vrije Mare.

Enkele jaren geleden heb ik kennis gemaakt met Marieke en haar bijzondere vermogens. Ik vind het belangrijk dat het werk van Marieke ondersteund wordt en ik hoop als bestuurslid van De Vrije Mare samen met de andere bestuurders en vrijwilligers daar een goede bijdrage aan te leveren.

Mijn vrije tijd gaat naar sporten (voetbal, ski, tennis), koken en lekker eten met vrienden en een goed glas wijn.

Uitnodiging: de Derde Spirituele Familiedag

-- Zaterdag **3 oktober 2009** te MAARN Kapelweg 45--

Datum : 3 oktober 2009. Ontvangst 10.15 uur. Start 10.45 uur. Tot 17.00 uur.
Plaats : Maarn (Utrecht) Kapelweg 45
Prijs : € 5,- Betaling aan de kassa. **Zelf eigen lunch meenemen!**
Opgave : sec@devrijemare.org of telefoon 075 - 63 505 86. Indien mogelijk per e-mail.

Bent u nog geen lid van deze Spirituele Familie?

Vraag de folder aan of meer informatie, e-mail: sec@devrijemare.org of bel: 075 – 6 35 05 86.

Het doel van deze Spirituele Familie is:

* Een samenbindende kracht te vormen van alle donateurs en vrijwilligers die betrokken zijn bij het werk van Marieke. De Spirituele Familie wordt breder en dieper op de hoogte gehouden van wat gaande is op gebied van inspiratieve doorgevingen, de onderwerpen en de initiaties die daarvan uitgaan voor het individu en de samenleving. Ook in relatie tot de afzonderlijke vakgebieden waar Marieke op werkt. Zij worden breder op de hoogte gehouden van de feitelijke inzet en vorderingen die gemaakt worden op het gebied van boeken en publicaties, het archief, het vrijwilligerswerk en de bestuurlijke zaken.

* Jaarlijks worden er twee familiedagen georganiseerd waar Marieke een lezing zal houden afgestemd op de actualiteiten die dan spelen en tevens ontwikkelingspoorten zal vrij geven op de aanwezigen afgestemd (groepsschouwing). Er is ruimte voor het stellen van vragen en het delen van wensen en ideeën die leven binnen de Spirituele Familie. Zo ook de mogelijkheid om te netwerken en te verdiepen op interesse gebieden.

Laat u inspireren!

Afzender:

De Vrije Mare, Mantingerdijk 24. 9436 PN Mantinge.

Tel. 075-6350586, sec@devrijemare.org en www.devrijemare.org

Heeft u onze nieuwsbrief op prijs gesteld en wilt u er 3 per jaar ontvangen, dan zijn er twee mogelijkheden:

1. Ontvangst per post door € 9,00 over te maken op onderstaande rekening onder vermelding van Nieuwsbrief + uw volledig adres.
2. Digitale ontvangst door een email te sturen naar bovenstaand e-mailadres van het secretariaat.

Wenst u lid te worden van de Spirituele Familie, dan is de folder van de Spirituele Familie rondom het werk van Marieke de Vrij en Stichting De Vrije Mare op te vragen bij het secretariaat.

Wij stellen daarnaast uw gift bijzonder op prijs, zodat we ons werk kunnen blijven voortzetten: gironummer 7409374 t.n.v. Stichting De Vrije Mare, Rotterdam.

Wist u dat Stichting De Vrije Mare is aangemerkt als 'Goede Doelen' Stichting? Hierdoor zijn uw giften fiscaal aftrekbaar!

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas